

Homosexualita z pohledu lidí v období rané dospělosti

Sára Bartošová

Bakalářská práce
2015

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta humanitních studií

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně

Fakulta humanitních studií

Ústav zdravotnických věd

akademický rok: 2014/2015

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Sára Bartošová**
Osobní číslo: **H12664**
Studijní program: **B5349 Porodní asistence**
Studijní obor: **Porodní asistentka**
Forma studia: **prezenční**

Téma práce: **Homosexualita z pohledu lidí v období rané dospělosti**

Zásady pro vypracování:

Přípravná fáze bakalářské práce, stanovení a formulace cílů, vyhledávání a studium odborné literatury a zdrojů z tematiky homosexuality.

Výběr vhodné skupiny respondentů a volba výzkumné metody.

Vymezení terminologie a teoretických východisek z oblasti sexuality, homosexuality, homofobie a registrovaného partnerství.

Realizace dotazníkového šetření u raně dospělých respondentů.

Zpracování a vyhodnocení získaných dat.

Prezentace výsledků výzkumu, jejich shrnutí.

Rozsah bakalářské práce:

Rozsah příloh:

Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná/elektronická**

Seznam odborné literatury:

BRZEK, Antonín. Sexuologie pro právníky. Praha: Karolinum, 1997. 70 s. ISBN 80-7184-383-0.

JANOŠOVÁ, Pavlína. Homosexualita v názorech současné společnosti. Praha: Karolinum, 2000. 218 s. ISBN 80-7184-954-5.

PONDĚLÍČKOVÁ-MAŠLOVÁ, Jaroslava a Antonín BRZEK. Třetí pohlaví? Praha: Scientia medica, 1992. 124 s. ISBN 80-85526-03-4.

SPENCER, Colin. Dejiny homosexuality. Přeložila J. MELCEROVÁ. Praha: Slovart, 1999. 296 s. ISBN 80-7145-302-1.

WEISS, Petr et al. Sexuologie. Praha: Grada, 2010. 744 s. ISBN 978-80-247-2492-8.

ZVĚŘINA, Jaroslav. Sexuologie: (nejen) pro lékaře. Brno: Cerm, 2003. 288 s. ISBN 80-7204-264-5.

Vedoucí bakalářské práce:

doc. Mgr. Martina Cichá, Ph.D.

Ústav zdravotnických věd

Datum zadání bakalářské práce:

26. ledna 2015

Termín odevzdání bakalářské práce:

22. května 2015

Ve Zlíně dne 26. ledna 2015

doc. Ing. Anežka Lengalová, Ph.D.
děkanka

Mgr. Zlatica Dorková, Ph.D.
ředitelka ústavu

PROHLÁŠENÍ AUTORA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Beru na vědomí, že

- odevzdáním bakalářské práce souhlasím se zveřejněním své práce podle zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, bez ohledu na výsledek obhajoby ¹⁾;
- beru na vědomí, že bakalářská práce bude uložena v elektronické podobě v univerzitním informačním systému dostupná k nahlédnutí;
- na moji bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, zejm. § 35 odst. 3 ²⁾;
- podle § 60 ³⁾ odst. 1 autorského zákona má UTB ve Zlíně právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- podle § 60 ³⁾ odst. 2 a 3 mohu užít své dílo – bakalářskou práci - nebo poskytnout licenci k jejímu využití jen s předchozím písemným souhlasem Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše);
- pokud bylo k vypracování bakalářské práce využito softwaru poskytnutého Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně nebo jinými subjekty pouze ke studijním a výzkumným účelům (tj. k nekomerčnímu využití), nelze výsledky bakalářské práce využít ke komerčním účelům.

Prohlašuji, že

- elektronická a tištěná verze bakalářské práce jsou totožné;
- na bakalářské práci jsem pracoval samostatně a použitou literaturu jsem citoval. V případě publikace výsledků budu uveden jako spoluautor.

Ve Zlíně 12. 2. 2015

..... Barbora

¹⁾ zákon č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, § 47b Zveřejňování závěrečných prací:

(1) Vysoká škola nevydávalečně zveřejňuje disertační, diplomové, bakalářské a rigorózní práce, u kterých proběhla obhajoba, včetně posudků oponentů a výsledku obhajoby prostřednictvím databáze kvalifikačních prací, kterou spravuje. Způsob zveřejnění stanoví vnitřní předpis vysoké školy.

(2) *Dissertační, diplomové, bakalářské a rigorózní práce odečítané uchazečem k obhajobě musí být již nejméně pět pracovních dnů před konáním obhajoby zveřejněny k nahlázení veřejnosti v místě určeném vnitřním předpisem vysoké školy nebo není-li tak určeno, v místě pracovních vysoké školy, kde se má konat obhajoba práce. Každý si může za zveřejnění práce pořizovat na své náklady výpisy, optiky nebo rozmnoženiny.*

(3) *Platí, že odečítáním práce autor souhlasí se zveřejněním své práce podle tohoto zákona, bez ohledu na výsledek obhajoby.*

2) *zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 33 odst. 3:*

(3) *Do práva autorského také nezahrnuje škola nebo školské či vzdělávací zařízení, užívá-li nikoli za účelem přezkoušky nebo nepřímého hospodářského nebo obchodního prospěchu k výuce nebo k vlastní potřebě dílo vytvořené žákem nebo studentem ke splnění školních nebo studijních povinností vyplývajících z jeho právního vztahu ke škole nebo školskému či vzdělávacímu zařízení (školní dílo).*

3) *zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 60 Školní dílo:*

(1) *Škola nebo školské či vzdělávací zařízení mají za obvyklých podmínek právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla (§ 35 odst. 3). Odpírá-li autor takového díla udělení bez výhradního důvodu, mohou se tyto osoby domáhat nahrazení škodějícího projevu jeho vůle u soudu. Ustanovení § 35 odst. 3 zůstává nedotčeno.*

(2) *Není-li sjednáno jinak, může autor školního díla své dílo užit či poskytnout jinému licenci, není-li to v rozporu s oprávněnými zájmy školy nebo školského či vzdělávacího zařízení.*

(3) *Škola nebo školské či vzdělávací zařízení jsou oprávněny požadovat, aby jim autor školního díla z výdělku jim dosaženého v souvislosti s užitím díla či poskytnutím licence podle odstavce 2 přiměřeně přispěl na úhradu nákladů, které na vytvoření díla vynaložily, a to podle okolností až do jejich skutečné výše; přitom se přihlídí k výši výdělku dosaženého školou nebo školským či vzdělávacím zařízením z užití školního díla podle odstavce 1.*

ABSTRAKT

Cílem této práce s názvem homosexualita z pohledu lidí v období rané dospělosti je zjistit pomocí kvantitativního výzkumu, jaký vztah zaujímají k homosexuálně orientovaným jedincům mladí lidé a zda se homosexuálové setkávají v naší společnosti s diskriminací. Podle tohoto záměru se teoretická část zabývá vysvětlením základních pojmů v oblasti homosexuality, i jejího původu, na práva a povinnosti homosexuálů. Praktická část se poté orientuje na samotný výzkum a vyhodnocení se závěry.

Klíčová slova:

Coming out, diskriminace, gay, homosexualita, lesba, registrované partnerství, sexuální orientace

ABSTRACT

The aim of this work called Homosexuality from the perspective of people in early adulthood is find out trough the quantitative research, which kind of relation have young people to homosexuals and if homosexuals in this society have problems with discrimination. According to this aim, the theoretical part describes the basic terminology from the homosexuality fields as well as it is origin. It also deals with the obligations and duties of homosexuals. The practical part is oriented to research itself and evaluation with conclusions.

Keywords:

Coming out, discrimination, gay, homosexuality, lesbian, registered partnership, sexual orientation

Poděkování

Mé poděkování patří doc. Mgr. Martině Ciché, Ph.D. za odborné vedení, trpělivost a ochotu, kterou mi v průběhu zpracování bakalářské práce věnovala.

Motto:

„Největším štěstím v životě člověka je vědomí, že nás někdo miluje proto, jací jsme, nebo spíše přesto, jací jsme.“

Romain Rolland

Prohlašuji, že odevzdaná verze bakalářské/diplomové práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

OBSAH

ÚVOD	10
I TEORETICKÁ ČÁST	11
1 SEXUALITA	12
1.1 ZÁKLADNÍ ASPEKTY SEXUÁLNÍ MOTIVACE.....	12
2 DETERMINANTY LIDSKÉHO SEXUÁLNÍHO CHOVÁNÍ	13
2.1 ROZDĚLENÍ DETERMINANTŮ.....	13
2.1.1 Prenatální determinanty sexuálního chování	13
2.1.2 Perinatální determinanty sexuálního chování	14
2.1.3 Postnatální determinanty sexuálního chování.....	15
3 HOMOSEXUALITA	16
3.1 HOMOSEXUÁLNÍ MUŽI.....	17
3.2 HOMOSEXUÁLNÍ ŽENY.....	17
3.3 PŘIJETÍ HOMOSEXUÁLNÍ IDENTITY – PROCES COMING OUT	17
3.3.1 Fáze coming out	18
3.4 HOMOSEXUALITA V MKN.....	18
3.5 RIZIKOVOST HOMOSEXUALITY	18
3.6 „LÉČBA” HOMOSEXUALITY	19
4 HISTORIE HOMOSEXUALITY	20
4.1.1 Rané civilizace	20
4.1.2 Římská říše.....	20
4.1.3 Středověk.....	21
4.1.4 Středověká Evropa a Nový svět	21
4.1.5 Renesanční Anglie	21
4.1.6 Osvícenství.....	21
4.1.7 Reforma, osvobození ve Velké Británii	22
5 HOMOFOBIE	23
5.1 DISKRIMINACE	23
5.2 VZNIK HOMOFOBIE.....	23
5.3 KDO SE HOMOFOBNI ŠIKANY DOPOUŠTÍ?	24
6 REGISTROVANÉ PARTNERSTVÍ	25
6.1 VZNIK REGISTROVANÉHO PARTNERSTVÍ.....	25
6.2 REGISTROVANÉ PARTNERSTVÍ A DĚTI.....	25
6.3 POVINNOSTI A PRÁVA PARTNERŮ	27
6.4 ZÁNİK PARTNERSTVÍ	27
II PRAKTICKÁ ČÁST	28
7 METODOLOGIE VÝZKUMNÉHO ŘEŠENÍ	29

7.1	Hlavní cíl:	29
7.2	Další cíle:	29
7.3	Charakteristika respondentů:	29
7.4	Metody šetření	29
7.5	Výzkum	30
7.6	Dotazník	30
7.7	Charakteristika dotazníkových položek	30
7.8	Organizace výzkumného šetření	30
7.9	Zpracování dat	30
8	Výsledky výzkumného šetření a jejich analýza	32
	Seznam použité literatury	60
	Seznam použitých symbolů a zkratk	62
	Seznam tabulek	63
	Seznam grafů	64
	Seznam příloh	65

ÚVOD

Bakalářská práce je vypracovaná na téma „Homosexualita z pohledu lidí v období rané dospělosti“. Dané téma bylo zvoleno zejména proto, že v naší společnosti žije mnoho menšin a homosexuálů, jako sexuální minorita se potýkají s předsudky a s diskriminací. Společnost není o homosexualitě v dostatečné míře informována, a proto vznikají předsudky a strach z neznámého. Díky této skutečnosti se v naší společnosti vyskytuje homofobní chování. I samotní homosexuálové mají strach přiznat svou sexuální orientaci, mají pocit, že je to něco špatného. I když si homosexualitu jako svou sexuální orientaci nezvolili. Proto je velmi důležité společnost o homosexualitě informovat, aby se nevyskytovala již zmíněná negativa. Homosexualita je přirozená věc a tak by ji mělo okolí respektovat. Pokud bude společnost chápat homosexualitu jako normální, ulehčí život ne jen sobě ale i homosexuálům. Cílem této práce je tedy zjistit, co si lidé o homosexualitě myslí, co je nejvíce ovlivnilo v jejich názoru, zda společnost mladých lidí vnímá stejně homosexualitu u žen a u mužů. Dalším cílem bylo zjistit, jaké mají lidé postoje k registrovanému partnerství a adopci u homosexuálů.

Teoretická část bakalářské práce je zaměřena na sexualitu, dále se věnuje problematice vzniku homosexuality a na homosexualitu samotnou, kde je popsána jak homosexualita u muže tak homosexualita u ženy. Dále se práce podrobně věnuje procesu coming out. Je zde také zmínka o historii homosexuality, kde je popsáno, jak byla homosexualita vnímána například v období rané civilizace a středověku. V další části je popsána problematika homofobie a diskriminace a kdo se homofobního chování dopouští. V neposlední řadě je zmínka o registrovaném partnerství a o právech a povinnostech homosexuálů.

Praktickou část tvoří výzkum realizovaný pomocí dotazníkového šetření, který hledá odpovědi na stanovené cíle práce, které již byly zmíněny. Dotazníková metoda byla zvolena z důvodu, že je pro mladé lidi nepřitažlivější. Získala jsem dostatečné množství odpovědí za krátký čas. Dotazníkové šetření bylo provedeno na internetu a na Pedagogické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 SEXUALITA

Sexuální chování lidí je následkem dlouho trvajících evolučních dění. V oblíbeném chápání sexuality se stále uplatňuje pojetí sexuálního pudu. To znamená dojem, že sex je shodný s potřebou jíst nebo pít a spustí se vnitřním nedostatkem. Pud je charakterizován nutkáním k uspokojení, jakmile je potřeba naplněna, je nastolena dočasná rovnováha.

1.1 Základní aspekty sexuální motivace

Mezi základní aspekty sexuální motivace, patří například sexuální identifikace, což je pocit příslušnosti k stejnému či opačnému pohlaví je hlavním faktorem sexuální motivace. Sexuální identifikace je dána hlavně vlivem pohlavních hormonů na mozek v prenatálním vývoji. To znamená někdy kolem čtvrtého až šestého měsíce vývoje lidského plodu. Konečné utvoření pohlavní identifikace vzniká po porodu spojením zmíněných předpokladů s vlivy prostředí (Zvěřina, Budínský, 2004). Pro vytvoření pohlavní identity je zřejmě nejdůležitější věk do 18 měsíců života. Základem sexuální identifikace je koncepce sebeobrazu, jež se vytváří v procesu učení, a to jak učení sociálního, tak i specificky lidského učení kognitivního (Weiss, 2010). Dalším významným aspektem je sexuální orientace. Tento pojem znamená celoživotní, neměnný a nositelem nezapříčiněný nezvolený stav, výlučné nebo převažující erotické preference osob daného pohlaví. Nejdůležitějším faktorem pro rozeznání sexuální orientace jsou erotické fantazie, sny, a kvalita erotické citové náklonnosti. Pokud si je pacient nejistý svojí orientací, je možné ve spolupráci psychologa a projekčních testů, funkčního vyšetření penilní hemodynamiky u mužů a vulvopletysmografického vyšetření u žen, zjistit zaměření klienta. Vždy je však rozhodující sebepoznání (Weiss, 2010). Sexuální emoce jsou dalším sexuálním aspektem. Z odmítnutí pojetí jednotného sexuálního pudu vyplývá uznání více sexuálních emocí, jako například orgasmus, pocity zamilovanosti a sexuální vzrušení, které se u muže projevuje erekcí a u žen lubrikací (Zvěřina, Budínský, 2004). K rozvoji sexuálních emocí dochází hlavně v období puberty a adolescence. Velmi významné je také sexuální chování, které má u člověka odlišné funkce. Může být prosazením maskulinity nebo feminity, podporou sebeúcty, zdrojem potěšení. Velmi úzce souvisí se sexuálními emocemi. Sexuální chování v období adolescence, lze považovat za snahu o přizpůsobení na biologické, psychické a sociální podmínky. Sexuální chování je výsledkem dlouhotrvajícího vývojového děje (Weiss, 2010).

2 DETERMINANTY LIDSKÉHO SEXUÁLNÍHO CHOVÁNÍ

Teorie vzniku homosexuality jsou velmi různorodé, záleží vždy i na vědeckém oboru, z kterého odborníci při svém zkoumání tohoto problému vycházejí. Ze všech teorií se však většina vědců a lékařů shoduje na tom, že na vzniku homosexuality se podílí větší množství činitelů. Nejvíce však působí zřejmě faktory biologické (genetické dispozice a průběh prenatálního vývoje). Postnatální vlivy mohou mít význam zřejmě jen u disponovaných jedinců (Janošová, 2000).

Již několik let existuje spor mezi filozofy, deterministy a indeterministy o to, zda a jak dalece je lidské sexuální chování determinováno. Deterministé považují determinaci jako absolutní a neměnou na způsob naprogramovaného automatu, oproti tomu indeterministé poukazují na význam svobodné vůle. Determinanty sexuálního chování představují něco jako vymezení pole, určité mantinely. Pokud se člověk bude snažit tyto mantinely překročit, obvykle selže. Například osoba, která je nestálá, nedokáže být věrná, bude mít problém udržet fungující manželství. Existuje více determinantů, některé jsou více specifické, např. pohlaví, anatomie, sexuální orientace. Mezi nespecifické determinanty patří povahové rysy, vzhled, intelekt (Brzek, 1997).

Ať už homosexuální touhy jsou vrozené, nebo ne, prostě existují. Jsou i jiné touhy, které nejsou vrozené, a přesto je máme a jsou morální. Například pokud budu mít chuť psát pravou rukou, neznamená, že kdybych se rozhodl psát levou, by bylo nemorální (Corvino, 2013).

2.1 Rozdělení determinantů

Determinanty lidského sexuálního chování můžeme rozdělit dle doby, kdy vznikly. Prenatální determinanty se vyvíjí již v období nitroděložního vývoje. Perinatální determinanty vznikají během porodu a postnatální determinanty se vyskytují po narození.

2.1.1 Prenatální determinanty sexuálního chování

Mezi prenatální determinanty patří genetické vlivy, kdy se rozhoduje o pohlaví plodu, velmi důležitá je chromozomální výbava. Například v případě mužské chromozomální výbavy se očekává tělesný vývoj v mužském směru. Gonadální determinanty určují vývoj pohlavních žláz v souladu s pohlavím. Genitální determinant, kde závisí, jestli je vytvořena vaječnicková, nebo tkáň varlete, podle této skutečnosti probíhá další vývoj vnitřních a zevních pohlavních orgánů. Mezi další prenatální determinant patří psychogenní vliv.

Jelikož naše chování k novorozenci ovlivňuje jeho pohlaví, je jisté, že pohlaví dívčí bude od svých rodičů získávat jiné signály než pohlaví mužské. Až si dítě uvědomí své pohlaví, pochopí, že dívky se stanou matkami a chlapci budoucí tatínky, tímto procesem začíná vlastní identifikace. Když se rodič bude chovat neuspokojivým způsobem, pak se proces identifikace stejnopohlavního dítěte s ním narušuje. Například pokud je chlapec vychováván dominantním otcem, který se chová diktátorsky, dosáhne většinou toho, že se dítě dominantní roli vzepře, ale jiné se již nedokázal naučit. Takové dítě bude mít problémy v partnerských vztazích, obvykle se chová rozporuplně. Je možné, že pokud je tímto způsobem oslabený proces identifikace u dítěte s vrozenou predispozicí v rovině neuroendokrinní, nebo také genetickou, např. homosexuální gen, pak se rozvine homosexuální orientace. Pokud k tomuto nedojde, stane se jen nepříliš schopným kvalitního heterosexuálního partnerství. Neuroendokrinní determinanty, kdy jde o determinantu na úrovni sexuálních center mezimozku, kdy se očekává, že tato centra vytvoří základ pro nadcházející proces identifikace s pohlavím, který vede člověka k tomu, zda se bude chovat v souladu se svým tělesným pohlavím. Jelikož se tvoří v druhém semestru gravidity, je možné, že dojde k poruše. Pokud v tuto dobu kolují v plodové vodě mužské hormony, základ pro sexuální centra je rozvinut tak, že se více rozvine mužská část. U dívek je to naopak. Může se tedy stát, že u geneticky, gonadálně i genitálně bezporuchově determinovaného muže se v důsledku pozdějšího deficitu mužského hormonu vytvoří sexuální centra žensky, nebo naopak u ženy z důvodu pozdějšího nechtěného vstupu androgenů se sexuální centra vyvinou na způsob muže. Tohle opačné utvoření sexuálních center v mezimozku může být důvodem, že citění a sexuální prožívání i chování bude opačné, než by odpovídalo tělesnému pohlaví. V posledním období je však geneze homosexuální orientace znesnadněna objevem homosexuálního genu, který byl nalezen asi u 80 homosexuálních mužů na raménku jejich y chromosomu (Brzek, 1997).

2.1.2 Perinatální determinanty sexuálního chování

Nejsou známy žádné specifické sexuální determinanty, které vznikají v tomto období. Však během porodu mohou nastat komplikace, jako je asfyxie plodu nebo krvácení do mozkových struktur, které mohou ovlivnit intelekt, osobnost, které mohou svůj vliv uplatnit v sexuálním chování (Brzek, 1997).

2.1.3 Postnatální determinanty sexuálního chování

Uplatňují se zde psychogenní, sociogenní a situační determinanty. Mezi psychogenní patří rodina. Sociogenní determinanty jsou ovlivněny působením širšího společenství, ve kterém dítě vyrůstá. Nahodilé setkání s vrstevníkem, nebo zkušenost s pohlavím zneužitím patří do skupiny situačních determinantů. Většinou se homosexualita projeví během dospívání, ale není neobvyklá její pozdní manifestace, někdy i po několikaletém šťastném manželství. Je však možné pozorovat tzv. prehomosexuální chování již u dítěte, kdy se objeví některé rysy, které jsou charakteristické pro opačné pohlaví (Brzek, 1997).

3 HOMOSEXUALITA

Termín homosexualita byl ještě v polovině devatenáctého století cizí. Do odborného jazyka jej zavedl maďarský psychiatr Karoly Benkert zhruba v roce 1869. Dříve se homosexualita označovala jako sodomie, nebo pederastie. Německý autor Karl Ulrich v roce 1862 označil odborný výraz *urning* pro homosexualitu u muže a *urningin* pro homosexuální ženu. Pojem homosexualita však také díky Richardovi von Krafft-Ebingovi a Magnusi Hirschfeldovi se jednoznačně uchytila v obecné řeči a odborné literatuře. Pro homosexualitu samozřejmě bylo více odborných slov, jako například konkrétní sexuální citění od Karla Westphala. Anglický autor Havelock Ellis často používal termín sexuální inverze (Zvěřina, Budínský, 2004).

Homosexuální člověk je eroticky přitahován jedincem stejného pohlaví. Homosexualita se vyskytuje u obou pohlaví, zpravidla však častěji u mužů (Zvěřina, Budínský, 2004). Termín *uranismus* je užíván pro homosexuální muže, *lesbismus*, *sapfismus*, *tribadie* pro homosexuální ženy (Brzek, 1997). Přítomnost homosexuálních žen v obyvatelstvu je asi 1 %, u mužů 2 %. Homosexuálové jsou nejpočetnější sexuální menšinou. Bylo prováděno mnoho průzkumů, zda lidé provozovali sex s osobou stejného pohlaví. Například v českém národním průzkumu DEMA v roce 1998 uvedly 4 % žen a 6 % mužů, že měly homosexuální zkušenost (Zvěřina, Budínský, 2004).

Je však potřeba uvědomit si rozdíl mezi sexuálním chováním a homosexualitou jako sexuální orientací. Ne vždy je sexuální styk s osobou stejného pohlaví zapříčiněn homosexuální orientací. Jako například u vězňů v oblasti prostituce. Antropologové zmiňují odlišné druhy homosexuálních projevů, kdy například u přírodních národů patří homosexuální chování u mladých mužů, k rituálu uvedení jednotlivce do společnosti (Zvěřina, Budínský, 2004).

Pojem homosexuál v mnoha lidech vyvolává představu, že se jedná jen o sex, jeden z předsudků předpokládá, že homosexuální muži a ženy mají větší zájem o sex, že jejich pohlavní život je projevem určité prostopášnosti. Homosexuální vztahy se však nijak závažně neliší od vztahů mezi mužem a ženou. Jsou stejně plné citů, žárlivosti a partnerských radostí i konfliktů. Homosexuálové většinou nemají v péči děti, mají méně rodinných závazků a mohou se tedy více projevovat v jiných oblastech společenského života (Procházka, 2002).

3.1 Homosexuální muži

Homosexuálně orientovaní muži mají sklon k častému střídání sexuálních partnerů. Vyskytují se dvě možnosti. Zprv je muž biologicky uzpůsobený k větší sexuální aktivitě a promiskuitě. Druhá možnost se týká obtížnou realizací stálého homosexuálního vztahu vzhledem k sociálním problémům. Sexuální praktiky homosexuálně orientovaných mužů jsou rozmanité. Nejčastěji jde o vzájemnou masturbaci, orální sex a anální styk. Proto je zřejmé, že u homosexuálů jsou častější pohlavně přenosné choroby než u heterosexuálů. Objevují se nemoci, jako je syfilis, kapavka, virus hepatitidy B a onemocnění HIV (Zvěřina, Budínský, 2004).

3.2 Homosexuální ženy

Dnes se homosexuální žena může označit jako lesbička nebo lesba. *Lesba* = homosexuální žena, pojem, který je odvozen od ostrova Lesbos ve starém Řecku, na kterém žila básnířka Sappfó. Ve svých básních popisovala milostné vztahy mezi ženami (Tým Gate, Nedbálková, 2007). V lesbickém páru jsou spolu dvě ženy, díky čemuž jde o vztah, který je plný pocitů a projevuje se větší srdečností a upřímností. U lesbiček také výchova dítěte není tak výjimečná jako u mužů, proto nevzbuzuje velký zájem u ostatních lidí (Zvěřina, Budínský, 2004).

3.3 Přijetí homosexuální identity – proces coming out

Coming out je označení pro proces přijetí a vyrovnání se s homosexuální orientací. Tento proces může být definován jako vnitropsychický konflikt mezi internalizovanou homofobií, která zahrnuje zvnitřnění a ztotožnění se se sociálními negativními postoji k homosexuální orientaci na straně jedné, a nově rozpoznáním, nebo alespoň podstatně uvědomovaným vlastním erotickým zaměřením (Weiss, 2010).

Za jakési náznaky tohoto procesu můžeme považovat erotické sny, fantazie, představy, kde cílem naší touhy je osoba stejného pohlaví, dále první lásky, zamilování (Tým Gate, Nedbálková, 2007).

V této době je větší riziko diskriminace patologických jevů, které mohou zahrnovat depresivní stavy, sebevražedné sklony, závislost na návykových látkách. To, jak dlouho proces coming out trvá, je ovlivněno tím, jak homosexualitu vnímají nejbližší lidé. Obvykle se jedná o rodiče. Coming out se nejčastěji objevuje v období puberty (Weiss, 2010).

3.3.1 Fáze coming out

Existuje pět fází coming out. První fází je precoming out, následuje vlastní coming out, poté fáze explorace a fáze partnerství a konečným stádiem je integrace. První fází je tedy precoming out, v tuto dobu si člověk začíná být vědom toho, že je něčím jiný. Tuto skutečnost však ještě neumí pojmenovat, ani přesně vyjádřit. Je časté, že se již v dětství objevuje změněná pohlavní identita, jako je například špatný vztah k otci, odpoutání se od kolektivu vrstevníků. Objevují se poruchy sebehodnocení. V etapě vlastní coming out si člověk uvědomuje, že původcem rozdílnosti je jiné sexuální zaměření, než je od něj předpokládáno od jeho okolí. Proto se s ním neztotožňuje a nechce si připustit jeho existenci. Mnoho jedinců považuje homosexualitu za krátkou etapu, velmi obvyklým mezistupněm je bisexuální sebeidentifikace. V úseku explorace se objevují pokusy s novou sexuální identitou, dochází k navazování prvních sexuálních vztahů, někdy bez jakýchkoliv citů. Většina jedinců má dříve sexuální styk než partnerský vztah. V průměru je však homosexuální vývoj opožděnější než heterosexuální. Ve fázi partnerství jedinec navazuje první vztah, dochází ke kooperaci sexuální orientace a citových vztahů. Ještě je ale přítomna nedůvěra k perspektivě vztahu, k partnerovi a z reakce okolí. V období integrace dochází k začlenění osobnosti, objevení a vytvoření hodnotového systému včetně zapojení sexuální orientace do všech důležitých složek života (Weiss, 2010).

3.4 Homosexualita v MKN

V MKN (Mezinárodní klasifikace nemocí) byla sexualita jako nemoc uváděna až do roku 1992, kdy byla vydána MKN 10. Odstranění ze seznamu nemocí nebylo z medicínského důvodu, protože z medicínské podstaty homosexualita přináší člověku určité problémy, které z ní činí medicínsky zapříčiněný hendikep. Důvodem tohoto vyřazení byla spíše sexuálně politická snaha přispět ke zmírnění nezdůvodněné společenské a právní diskriminace homosexuálních osob (Brzek, 1997).

3.5 Rizikovost homosexuality

Vyskytuje se několik chorob, jejichž výskyt je u lidí s homosexuální orientací vyšší. Například vyšší výskyt sexuálně přenosných onemocnění. Muži, kteří provozují anální styk pasivně, mají častější výskyt kolorektálního karcinomu. U homosexuálně orientovaných lidí dochází také k pozdnímu objevení nemocí, jako je například rakovina prostaty, prsu

a gynekologických orgánů z důvodu pozdního vyšetření, ze strachu objevení své orientace a záporných postojů (Weiss, 2010).

3.6 „Léčba” homosexuality

V roce 1892 se americký neurolog James Henry Hammond snažil vyléčit homosexualitu pomocí cyklistického tréninku, který měl pomoci překonat nervové vyčerpání, které údajně homosexualitu způsobovalo. Mezi další neméně zajímavé experimenty patřila hypnóza, pití alkoholu ve větší míře, aplikace kokainu, kastrace nebo například návštěva nevěstinců. V 60. letech se v Británii zkoušela elektrokonvulzivní léčba. Marquis de Sade se snažil o změnu sexuální orientace cvičením fantazie při masturbaci (Weiss, 2010).

Americká psychiatrická asociace v roce 2000 vydala dokument, ve kterém nedoporučuje léčbu homosexuality jako vědeckou metodu, protože neexistuje dostatek prokazatelné studie o kladném účinku těchto metod. Odmítala považovat homosexualitu za nemoc. Pokud byly prováděny kazuistiky o homosexuálně orientovaných lidech, výsledky mohly být vždy diskutabilní, jelikož nevíme, jak byla stanovena homosexuální orientace. Není uveden rozbor snů, erotických fantazií. Také vyhodnocování výsledků samotným terapeutem mohlo být často zkresleno (Weiss, 2010).

Nejčastěji publikovanou studií prokazující efekt je Spitzerova z roku 2003. Využíval telefonického dotazování. Několik respondentů změnilo svou orientaci pomocí různých léčebných metod. Tuto studii lze však označit za méně pravděpodobnou (Weiss, 2010). První odborník, který označil homosexualitu za nezměnitelnou, byl Kurt Freund na základě jeho vlastního zkoumání. V 70. letech se zaměřovalo spíše na zlepšení depresivních a sociálních potíží, které byly spojeny se zapřením své sexuality. S rozvojem občanské společnosti se zmenšila i potřeba lékařské a psychologické pomoci (Weiss, 2010).

4 HISTORIE HOMOSEXUALITY

Morus Richard Lewinsohn, který je známým autorem, potvrzuje, že o homosexualitě v nejstarších dobách nemáme žádné zmínky. To znamená, že z období pravěku i starověku nemáme žádné informace o homosexualitě. Objevila se však hypotéza, že v pravěku existovalo mnohoženství i monogamie, které vyplývaly z poměru mezi množstvím mužů a žen v určitém společenství. V této pomyslné mapě si museli najít místo i Gayové. Byly různé způsoby: u indiánských kmenů byl homosexuálové přisouzen status ženy, u sibiřských národů se z homosexuálně orientovaných mužů, stávali šamani, kteří patřili do zvláštní sociální skupiny. Homosexuálové také pečovali o děti, navíc snižovali množství výskytu bojů o ženy. Představa o vzniku homosexuality v pravěku, která souvisela s dobročinnou péčí o druhé, mladší, bezbranné a snadněji zranitelné, je velmi odvážná. Byla však vyslovena Edwardem Osbornem Wilsonem a nezávisle na něm také Robertem Triversem. Jiní odborníci mají však odlišný názor, prohlašují, že tato teorie je zcela scestná, že u žádného etnického společenství se o děti nestarali mužští opatrovníci (Fanel, 2000).

4.1.1 Rané civilizace

Některé kmeny začlenily homosexuální obřady do rituálů, které měly představovat zkoušku dospělosti. Dříve byl v tomto období normální matriarchát, avšak později, kdy bylo potřeba bránit svá území, se dostali do popředí mladí silní muži. Armáda za krátkou chvíli převzala moc a tudíž, ženy o tu svou přišly. Ženy se musely podmanit zákonům, které pro muže neplatily. Muž získal úplnou sexuální svobodu a ženská sexualita se potlačila (Spencer, 1999).

4.1.2 Římská říše

Řím vždy následoval tradice starověkých civilizací v oslavování mužské bisexuality. Z počátku společnost bez pochybností uznávala, že chlapci a krásní, mladí muži jsou sexuálně přitažliví. Tento postoj se však postupně měnil a později v Římské říši převládalo sexuální odříkání. Známý mýtus o Romulovi a Removi, které vychovala vlčice, je možný považovat jako homosexuálně iniciační příběh. Láska k chlapcům byla dost populární, když existoval zákon z roku 226 před Kristem, který měl regulovat sexuální chování a navazování sexuálního vztahu s chlapcem, který byl svobodným občanem. Římané však mohli milovat své otroky. Mnoho zmínek naznačuje, že při koupi otroka se dbalo o jeho vzhled a sexuální přitažlivost (Spencer, 1999).

4.1.3 Středověk

Ve 12. Století Raimund z Penafortu definoval, co je v sexuálních praktikách přirozené a co ne. Prohlásil, že vše, kromě pohlavního styku muže a ženy, je nepřirozené. Všechny ostatní praktiky by se měly trestat, nebo alespoň prohlašovat za hřích. Pro křesťanství byla homosexualita nepřístupná. Ve druhé polovině třináctého století byl zákon rozšířen proti homosexualitě. V zákoně stálo, pokud někdo spáchá homosexuální hřích, při prvním prohřešku bude vykastrován, poté zavěšen za nohy a nechá se vykrvácet. V roce 1250-1300 většina Evropy přijala ze zákona trest smrti za homosexualitu (Spencer, 1999).

4.1.4 Středověká Evropa a Nový svět

V polovině 14. století byl názor společnosti na sexuální identitu jiný než ve starověku. K této změně došlo díky vlivu církvi a státu, který odmítl akceptovat bisexualitu. Všechny odchylky v sexuálním chování se staly hříchem. Odsouzení se vyhnuly pouze prostitutky a nevěstince, které byly církví ignorovány. Od začátku 14. století se homosexualita dává do souvislosti s magií. Homosexualita se také považovala za hlavní součást satanismu (Spencer, 1999).

4.1.5 Renesanční Anglie

Církev a stát zakázala deviantní sexualitu, proto lidé při projevoování své sexuální identity reagovali různě. Někteří měli pocit hanby, tudíž svou homosexualitu skrývali. Ti homosexuálové, kteří se za svou orientaci nestyděli, se stávali milenci ostatních chlapců, protože tato role byla ještě společensky akceptována. V rozlehlých sídlech nižší šlechty pracovala spousta sluhů, tím byla větší příležitost navazování homosexuálních vztahů, bylo to běžné a často to patřilo k pracovním podmínkám (Spencer, 1992).

4.1.6 Osvícenství

Nové vědecké a filozofické myšlení uznalo, že sexualita je základní vlastnost všech živých bytostí. O tělesných radostech se otevřeně diskutovalo. K pohlavnímu styku docházelo na veřejnosti. Tento liberální postoj se však netýkal homosexuality, považoval se za odporný. Byla zakázaná masturbace, v osmnáctém století existovala spousta literatury, která byla zaměřena právě proti masturbaci. Ejakulace se začala označovat jako utrácení, nebo plýtvání. V životě homosexuálů se objevují sebezničující sklony, protože se neumí vyrovnat s homofobní myšlenkou společnosti (Spencer, 1999).

4.1.7 Reforma, osvobození ve Velké Británii

V roce 1958 vznikla společnost za reformu homosexuálního práva. Svoji činnost započala příspěvkem do časopisu The Times. Začali vyvíjet nátlak na členy parlamentu, avšak členové parlamentu se bránili. Společnost za reformu věděla, že za změnu legislativy budou potřebné ještě roky práce. Reformy bylo dosaženo, až když se změnila vláda v roce 1966, kdy volby vyhrála labouristická strana. Avšak homosexualita byla povolena jen v soukromí. Homosexualita byla u policie velmi nepopulární, například tancující homosexuální pár na veřejnosti mohl dostat pokutu za hrubou neslušnost. Později kolem roku 1968 se homosexuálové začali organizovat a bojovat za spravedlnost. V roce 1970 existovala organizace GLF, která byla tvořena mladými muži, kteří se přiznali k homosexualitě. Veřejně demonstrovali. Začali organizovat své vlastní diskotéky. V Americe se někdy podařilo zrušit zákony proti sodomii, nebo skoncovat s policejními raziemi, zároveň byl vyvinut nátlak, aby byla homosexualita vyškrtnuta ze seznamu psychologických poruch. Největším úspěchem této organizace bylo podporování přesvědčení, že láska ke stejnému pohlaví je přirozená a zdravá (Spencer, 1999).

5 HOMOFOBIE

Je výraz, který zahrnuje netolerantní, kulturně podmíněné postoje, které se svým pojetím blíží sexismu a rasismu, jež často doprovází. Homofobie, jako odborný výraz, byl poprvé použit Georgem Weinbergem v roce 1972. Homofobové styk s homosexuály vyhledávají, aby je mohli napadat. Díky výzkumu, který provedl sexuologický ústav s agenturou DEMA, se zjistilo, co nejvíce ovlivňuje názory na homosexualitu. Mezi hlavní činitele patří věk, vzdělání, místo bydliště, osobní kontakt s homosexuálem, také se zjistilo, že ženy jsou k homosexualitě tolerantnější (Weiss, 2010). Další definicí, která je uvedená v knize Homofobie, je obava z homosexuality a z homosexuálních osob, která může vést k pocitům odporu, nepřátelství až nenávisti. Homofobie se také může stát příčinou pro odmítavé, ubližující a zesměšňující chování vůči homosexuálům. V této době se tedy pojem homofobie používá k označení tohoto chování k homosexuální skupině (Smetáčková, 2009).

5.1 Diskriminace

Málo slov zažívá v této době tak široké uplatnění jako pojem diskriminace. Toto slovo se dostalo do slovníku všech vrstev společnosti a je používáno v každodenním životě. Slovo diskriminace je často označováno synonymem emoční nabitost. Pojem diskriminace se stalo nosičem mnoha emocí, kterými lidé reagují na nespravedlnost. Diskriminace je úzce spojena s otázkou rovnosti, na kterou existuje spousta odlišných pohledů, ale která se přitom každého bytostně dotýká. Velmi častým důvodem zaujetí je diskriminace menšin. Každý člověk, který je součástí nějaké menšiny, cítí určitá znevýhodnění. Diskriminace jako pojem je uvedena v čl. 14 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a svobod, který zní: užívání práv a svobod přiznaných touto Úmluvou musí být zajištěno bez diskriminace založené na jakémkoli důvodu, jako je pohlaví, rasa, barva pleti, jazyk, náboženství, politické nebo jiné smýšlení, národnostní, nebo sociální původ, příslušnost k národnostní menšině, majetek, rod nebo jiné postavení (Čížinský, 2006).

5.2 Vznik homofobie

Naše společnost je uspořádána na podstatě genderu, podle něhož jsou lidé rozděleni na muže a ženy. Je spojená s faktem, že žena je spojena s feminitou a muž naopak s maskulinitou. O mužích se často říká, že jsou racionálnější oproti tomu, že ženy jsou více empatické a zaměřené na výchovu dětí a pro rodinu. Reálný život a vědecká fakta však

poukazují, že rozdíly mezi muži a ženami nemohou být závislé pouze na biologii. Genderový řád v naší společnosti předpokládá, že skoro všechno můžeme rozdělit na dvě skupiny. Pokud je tedy ideální spojení ženy a muže, je také ideální heterosexuality, a proto jsou jiné sexuální projevy považovány za odchylku. Je známo, že v naší společnosti odchylky způsobují nedůvěru a pochybnosti, jako horší možnost mohou způsobit také pocit ohrožení a strach. V souvislosti ve vztahu ke generovým stereotypům můžeme rozlišit dvě formy homofobie. Negativní postoje vůči osobám, které projevily svoji homosexualitu, bisexualitu, nebo transsexualitu a na negativní postoje k lidem, kteří jsou odlišní svým chováním vzhledem ke generovým stereotypům, a jsou proto považovány za homosexuální (Smetáčková, 2009).

5.3 Kdo se homofobní šikany dopouští?

Tito lidé jsou velmi různorodí. Jejich společnou vlastností jsou předsudky ohledně všeho, kromě heterosexuálních lidí. Takoví lidé se vůči homosexuálům cítí v převaze a pomocí obtěžování chtějí tuto převahu dát najevo. Ovšem ne vždy je toto chování nutné brát jako šikany, často je toto chování způsobeno osobní nejistotou, která je u člověka v období dospívání přirozená. Často se lidé homosexuálů straní, ne z důvodu averze, ale z osobní nejistoty (Smetáčková, 2009).

6 REGISTROVANÉ PARTNERSTVÍ

6.1 Vznik registrovaného partnerství

Institut registrovaného partnerství dále RP byl u nás zaveden zákonem o registrovaném partnerství a o změně některých souvisejících zákonů. Jedná se o právní normu, která umožňuje stejnopohlavním párům založit zákonem uznanou formou svazek s přesně vymezeným rozsahem práv a povinností. Díky tomuto zákonu došlo k určitému zlepšení jejich sebevědomí ve společnosti. Dokud nebylo RP možné, homosexuálně orientovaní lidé to považovali za přímý rozpor se zásadami osobní svobody a rovnosti. Homosexuálové upozorňovali na to, že jejich právní postavení je mnohem horší než právní postavení osob žijících jako druh-družka, natož v manželském svazku.

Rozdíl mezi manželi a registrovanými partnery je především v majetkovém společenství. Osoby v registrovaném partnerství nenabývají majetek do společného jmění. RP je v zákoně charakterizováno jako trvalé společenství dvou osob stejného pohlaví vzniklé způsobem stanoveným zákonem. Partner je ta osoba, která uzavřela manželství, aby došlo k uzavření partnerství, je dvoustranné prohlášení partnerů před matrikářem ve smyslu §6 zákona o matrikách, jménu a příjmení a o změně některých souvisejících zákonů. Stejně jako do manželství nemohou vstoupit partneři navzájem příbuzní v přímé linii a sourozenci. K tomu, aby vzniklo partnerství, musí učinit prohlášení o vstupu do partnerství každý z partnerů osobně. Do RP nemůže vstoupit osoba mladší 18 let a která není právně volná. Při prohlášení partnerů není nutná přítomnost svědků. Partnerství nemůže vzniknout, ani pokud bylo partnerství uzavřeno na základě nepravdivých údajů, které byly úmyslně uvedeny do požadovaných dokladů (Novotný, Ivičicová, 2014).

6.2 Registrované partnerství a děti

Skutečnost, že partneři v registrovaném svazku si nemohou osvojit děti, byla největší obavou. V České republice dodnes nepovolená věc, i přesto žije v České republice nespočet homosexuálních párů, které vychovávají děti a jsou jejich biologickými rodiči. Dosáhnout toho je možné pokud dojde k umělému oplodnění v zemi, kde je plně funkční institut surogátního mateřství. V případě surogátního mateřství jsou vajíčka náhradní matky oplodněné například partnerem, nebo jiným náhradním dárcem. Náhradní matka poté nosí plod a po porodu dítě přenechá (Leifer, 2004). Homosexuální páry mají stejně tak jako manželé povinnosti i rodičovská práva k dětem. Je možné, například v USA, že jsou

v rodném listu v kolonce otec i matka zapsáni dva muži, bohužel těmto dětem Česká republika odmítá vystavit identický český rodný list. Při uzavření RP se vztahy homosexuálních rodičů k biologickým dětem nemění. Dále mohou pokračovat v jejich výchově. Uzavření RP nemůže být důvodem pro odnětí dětí jejich biologickému rodiči. Uzavření RP nebrání tomu, aby bylo jednomu z dvojice registrovaných osob svěřeno dítě do pěstounské péče, nebo se jedna z dvojice stala poručníkem. V uvedených případech je však dítě svěřeno jen jedné z partnerek, nebo jednomu z partnerů, druhý partner / partnerka nemá vůči dítěti tento právní vztah.

Pokud dvojice uzavře registrované partnerství ani jeden z partnerů si nemůže po celou dobu trvání osvojit dítě ani jako dvojice ani jako jedinec. Pokud tedy jeden z partnerů plánuje osvojení dítěte, měl by tak učinit před vstupem do RP. Uzavření partnerství neumožňuje těmto párům přístup k umělému oplodnění (Štěpánková, Čížinský, 2006).

Největší zájem v dnešní době je v problematice lesbických žen věnován rodinám a vztahům. Jde převážně o homosexuální vztahy, které se svými partnerkami vytvářejí. Spousta žen přivádí s sebou do vztahů i děti. Pro lesbické ženy je velmi typická touha být rodičem, a tím pádem mít uznání ve společnosti. V lesbických rodinách se děti obvykle ocitají po odchodu matky od jejich biologického otce, kdy je péče o dítě přenechána matce. Americká pediatriká akademie měla kladné vyjádření k výchově k možnosti adopce druhým stejnopohlavním rodičem, díky kterému bude mít dítě větší právní jistotu. Můžeme se také setkat s umělým oplodněním a adopcí. Spíše výjimečné jsou známé příklady surogátního mateřství, kdy bylo dítě donošeno a porozeno náhradní matkou. Od 70. let minulého století vznikly pochybnosti z psychologického hlediska ohledně výchovy dětí v lesbické rodině. V tomto období lesbické ženy začaly prosazovat svá práva na výchovu dětí. Největší problém se týkal strachu z atypického vývoje dětí a jejich zhoršené adaptace v psychosociální oblasti. V roce 1986 provedl studii o výchově dětí lesbických žen Richard Green a nezjistil žádné podstatné rozdíly mezi dívkami a chlapci, kteří byli vychovávaní v heterosexuální a homosexuální rodině. Walter Schumm však nepovažoval za kladný rys, že děti vychované lesbickým párem měly otevřenější vztah k homosexualitě a nebránily se homosexuálnímu stylu života, přestože to nebyly homosexuálové (Weiss, 2010).

V roce 2000 Dr. Nanette Gartrell prohlásil, že 87 % dětí z lesbických rodin se dobře přizpůsobilo svým vrstevníkům, ale zbylých 18 % pocítilo projevy homofobie ze strany žáků, nebo učitelů. Cinno-Boyenceová a Shelley-Siceriová konstatovaly, že lesbické dvojice mají rovnoměrnější péči o své děti než dvojice heterosexuální, kde je obvyklé

rozdělení rolí. V obou typech rodin se jen málokdy objevil problém s preferencí jednoho rodiče, ale lesbické páry je častěji zmiňovaly mezi důvody konfliktů. Mravním problémem však zůstává, zda je dobré umožňovat lesbickým párům umělé oplodnění. Klaus Peter Hunfeld si se svými spolupracovníky myslí, že neexistuje žádný racionální důvod, proč odmítat žádosti lesbických dvojic. V současné době umožňují přístup svobodným homosexuálním ženám k asistované umělé reprodukci například Austrálie, Belgie, Kanada, Finsko, Izrael, Nizozemí, Jihoafrická republika, Velká Británie, Řecko, Rumunsko, Bulharsko a Venezuela. V Evropě nejsou lesbické páry přijímány jako vhodné pro adopci (Weiss, 2010).

6.3 Povinnosti a práva partnerů

V partnerství platí stejná práva a povinnosti pro oba partnery. O věcech týkajících se společného soužití rozhodují společně. Je zajímavé, partnerům není uloženo být spolu a být si věrní tak, jako to je v manželství. Partneri mají vzájemnou vyživovací povinnost, která trvá i po zrušení soužití partnerů, v tom případě, že druhý partner se o sebe nedokáže sám postarat. Výživné je přiznáno tomu partnerovi, který se nepodílel na rozvratu partnerství a jemuž byla způsobena zrušením partnerství závažná újma. Toto výživné může být soudem určeno až na dobu tří let. Právo na výživné zaniká v den smrti partnera, nebo jeho prohlášením za mrtvého, nebo dnem, kdy bývalý partner uzavře nové partnerství, nebo manželství. RP není problémem při výkonu rodičovské zodpovědnosti partnera vůči jeho dítěti ani překážkou svěřením jeho dítěte do jeho výchovy (Novotný, Ivičicová, 2014).

6.4 Zánik partnerství

Jedním z důvodů zániku partnerství je smrt jednoho z partnerů. Je-li partner prohlášen za mrtvého, partnerství zanikne dnem, kdy toto rozhodnutí nabylo právní moci. V § 15 v zákoně o RP je uvedeno, že pokud se zjistí, že osoba, která byla prohlášena za mrtvou, stále žije a druhý partner neuzavřel nové partnerství, pak je partnerství nadále platné. Partnerství může také zaniknout, pokud soud rozhodne o jeho zrušení jako odezvu na návrh jednoho z partnerů, dokáže-li tento partner, že partnerský vztah už fakticky netrvá (Novotný, Ivičicová, 2014).

II. PRAKTICKÁ ČÁST

7 METODOLOGIE VÝZKUMNÉHO ŘEŠENÍ

7.1 Hlavní cíl:

1. Zjistit, jaký mají lidé postoj k homosexualitě a v této souvislosti porovnat postoje u mužů a žen.
 - Otázky vztahující se k tomuto cíli: 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 a 10

7.2 Další cíle:

1. Zjistit, co nejvíce ovlivňuje postoje na homosexualitu u lidí.
 - Otázky vztahující se k tomuto cíli: 11, 12, 13 a 14
2. Zjistit, jestli mají lidé stejné postoje na projevy homosexuality u mužů a žen.
 - Otázky vztahující se k tomuto cíli: 15 a 16
3. Zjistit, jaké mají lidé postoje k registrovanému partnerství a adopci u homosexuálů.
 - Otázky vztahující se k tomuto cíli: 17, 18, 19 a 20

7.3 Charakteristika respondentů:

Dotazníkového šetření se zúčastnili respondenti, kteří splňovali toto kritérium.

- Respondenti jsou v období rané dospělosti (20-35 let)

Přes internetové zdroje bylo vyplněno 55 elektronických dotazníků, z toho 33 žen a 22 mužů. V tištěné formě vyplnilo dotazník celkem 50 respondentů, z toho 18 mužů a 27 žen. Pro zpracování dat byly využity všechny vyplněné dotazníky. Celkový počet respondentů byl tedy 105.

7.4 Metody šetření

Pro výzkumné šetření byla zvolena kvantitativní metoda prostřednictvím dotazníkového šetření

7.5 Výzkum

Pod pojmem výzkum rozumíme poznávací činnost v jakékoliv oblasti vědního oboru, který vede k odhalení vlastností, důvodů a podmínek jednotlivých zákonitostí. Výzkum se dělí na kvalitativní a kvantitativní. Kvantitativní výzkum pracuje se velkým souborem respondentů. Většinou se využívá metody dotazníku (Bártová, Sadílek, 2005)

7.6 Dotazník

Kutnohorská (2009, s. 41) charakterizuje dotazník jako *standardizovaný soubor otázek, jež jsou předem upraveny na určitém formuláři. Techniku dotazníku charakterizuje nepřítomnost výzkumníka při vyplňování dotazníku, přiměřená znalost šetřeného prostředí a nezbytnost předvýzkumu.*

Dotazník je součástí této práce jako příloha č. 1

7.7 Charakteristika dotazníkových položek

Dotazník obsahuje 22 otázek, a to 3 otázky uzavřené a ostatní polootevřené. Ke konci dotazníku mohli respondenti uvést další jakýkoliv názor a připomínku k homosexualitě. Respondenti vybírali pouze jednu odpověď a u polootevřených otázek byla vždy možnost doplnit vlastní odpověď.

První část dotazníku je zaměřena na identifikační otázky a vnímání homosexuality. V druhé části jsou zkoumány pocity, které respondenti pociťují v blízkosti homosexuálů a na jejich informovanost v oblasti homosexuality. Třetí část se soustředila na názory na registrované partnerství a výchovu dětí homosexuály.

7.8 Organizace výzkumného šetření

Sběr dat probíhal od 27. ledna 2015 do 16. března 2015, tedy 49 dnů. Dotazník byl uskutečněn elektronickou i tištěnou formou. Celkem 55 dotazníků bylo rozesláno na sociálních sítích. Dotazníky v tištěné formě byly rozdávány na Univerzitě Palackého v Olomouci na Pedagogické fakultě. V tištěné formě jsme rozdala celkem 50 dotazníků.

7.9 Zpracování dat

Získané údaje byly vyhodnoceny a zpracovány v podobě grafů a tabulek. Pro vyhodnocení dotazníků jsem použila filtry dle pohlaví. „Počet“ představuje počet respondentů, kteří

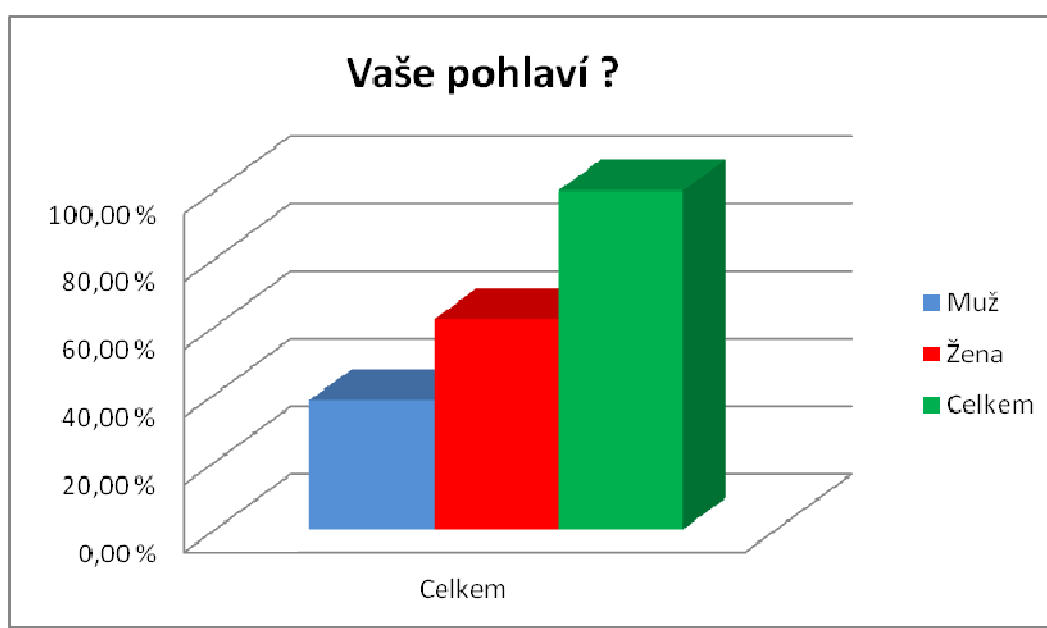
u konkrétní otázky odpovídali stejně. Procentuální vyjádření uvádí, jaká část respondentů odpověděla stejně na danou položku. K vytvoření jednotlivých grafů a tabulek byl použit program Microsoft Word 2007 a Microsoft Office Excel 2007.

8 VÝSLEDKY VÝZKUMNÉHO ŠETŘENÍ A JEJICH ANALÝZA

Tabulka 1- Pohlaví

Otázka č. 1	Vaše pohlaví?					
Odpověď	Počet			Procentuální vyjádření		
	Ženy	Muži	Celkem	Ženy	Muži	Celkem
Muž	0	40	40	0,00 %	100,00 %	38,10 %
Žena	65	0	65	100,00 %	0,00 %	61,90 %
Celkem	65	40	105	100,00 %	100,00 %	100,00 %
Celkem respondentů	105					

Graf 1- Pohlaví

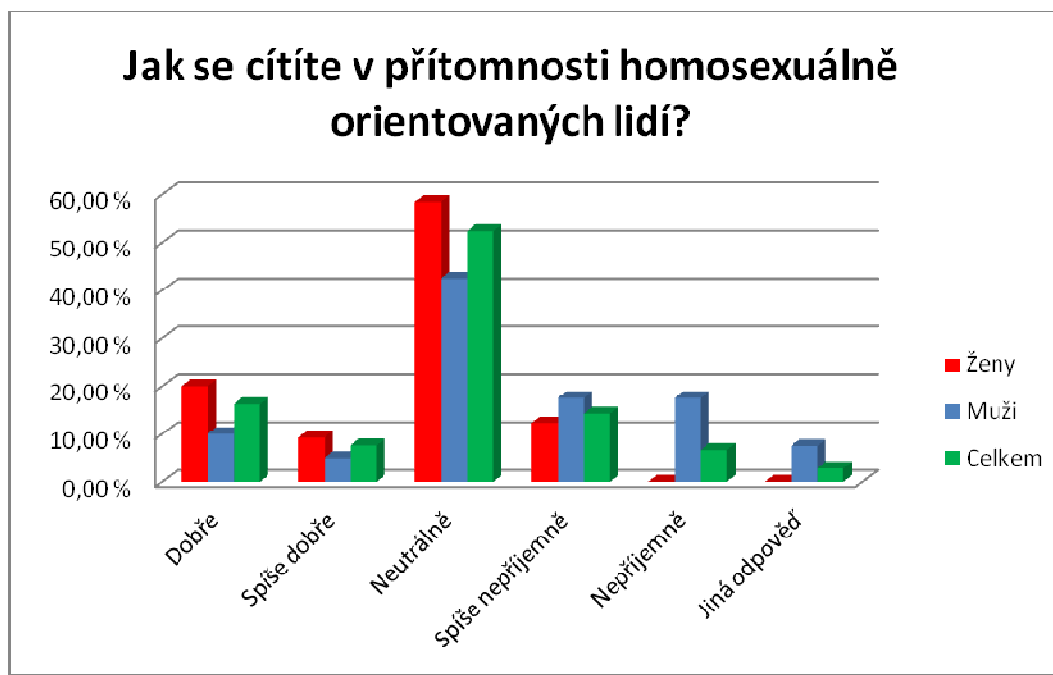
Komentář k otázce č. 1

Graf č. 1 se zabývá pohlavím. Z celkového počtu 105 (100 %) dotazovaných respondentů, bylo 65 žen, což je 61,90 % a 40 mužů, což je 38,10 %. Skupina mužů je tedy méně početná.

Tabulka 2 – Pocity v přítomnosti homosexuálů

Otázka č. 2	Jak se cítíte v přítomnosti homosexuálně orientovaných lidí?					
Odpověď	Počet			Procentuální vyjádření		
	Ženy	Muži	Celkem	Ženy	Muži	Celkem
Dobře	13	4	17	20,00 %	10,00 %	16,19 %
Spíše dobře	6	2	8	9,23 %	5,00 %	7,62 %
Neutrálně	38	17	55	58,46 %	42,50 %	52,38 %
Spíše nepříjemně	8	7	15	12,31 %	17,50 %	14,29 %
Nepříjemně	0	7	7	0,00 %	17,50 %	6,67 %
Jiná odpověď	0	3	3	0,00 %	7,50 %	2,86 %
Celkem	65	40	105	100,00 %	100,00 %	100,00 %
Celkem respondentů	105					

Graf 2 - Pocity v přítomnosti homosexuálů

Komentář k otázce č. 2

Graf č. 2 popisuje jak se lidé cítí v přítomnosti homosexuálně orientovaných lidí. Z grafu č. 2 lze vyčíst, že lidé se v přítomnosti homosexuálně orientovaných lidí cítí nejčastěji neutrálně, jak uvedlo celkem 55 respondentů (52,38 %), z toho 38 žen a 17 mužů. Druhou nejčastěji zvolenou odpovědí bylo dobře, celkem (16,19 %), z toho bylo 13 žen a 4 muži. Další možnou odpovědí, kterou si mohli respondenti zvolit bylo spíše dobře, tuto možnost zvolilo celkem 8 respondentů (7,62 %), z toho 6 žen a 2 muži. Nepříjemně se v blízkosti homosexuálů cítí celkem 15 respondentů (14,29 %), z toho žádná žena a 7 mužů. Nepříjemně se cítí celkem 7 respondentů (6,67 %), z toho jsou všichni muži. Respondentů

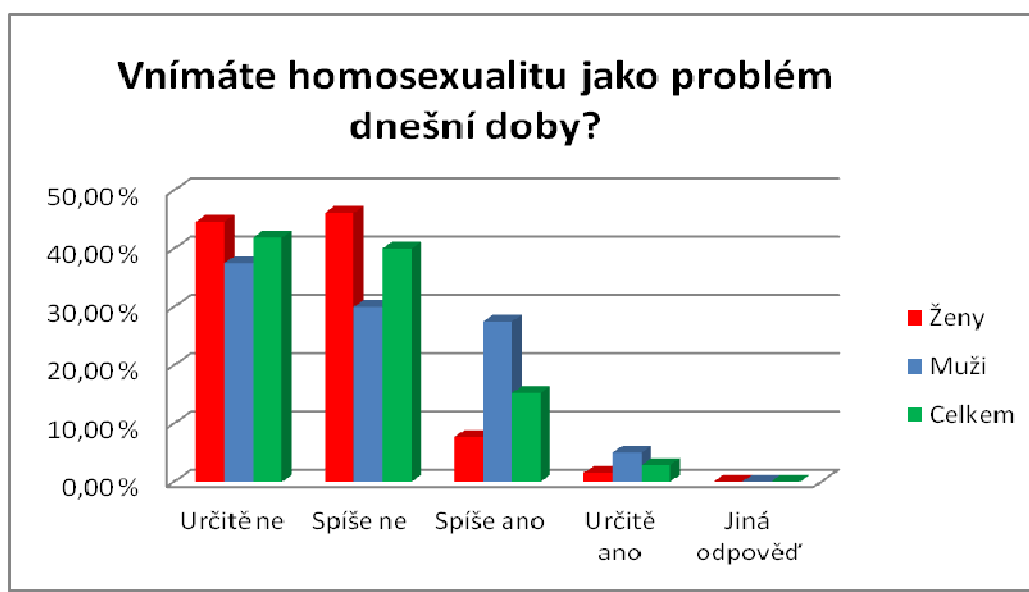
měli možnost jiné odpovědi, z toho tuto možnost zvolilo z celkového počtu respondentů 3 muži, což je celkem (2,86 %). Muži uvedli, že se cítí divně a to spíše v přítomnosti gayů.

Tabulka 3 – Vnímání homosexuality

Otázka č. 3	Vnímáte homosexualitu jako problém dnešní doby?					
Odpověď	Počet			Procentuální vyjádření		
	Ženy	Muži	Celkem	Ženy	Muži	Celkem
Určitě ne	29	15	44	44,62 %	37,50 %	41,90 %
Spíše ne	30	12	42	46,15 %	30,00 %	40,00 %
Spíše ano	5	11	16	7,69 %	27,50 %	15,24 %
Určitě ano	1	2	3	1,54 %	5,00 %	2,86 %
Jiná odpověď	0	0	0	0,00 %	0,00 %	0,00 %
Celkem	65	40	105	100,00 %	100,00 %	100,00 %
Celkem respondentů	105					

Graf 3 – Vnímání homosexuality

Komentář k otázce č. 3

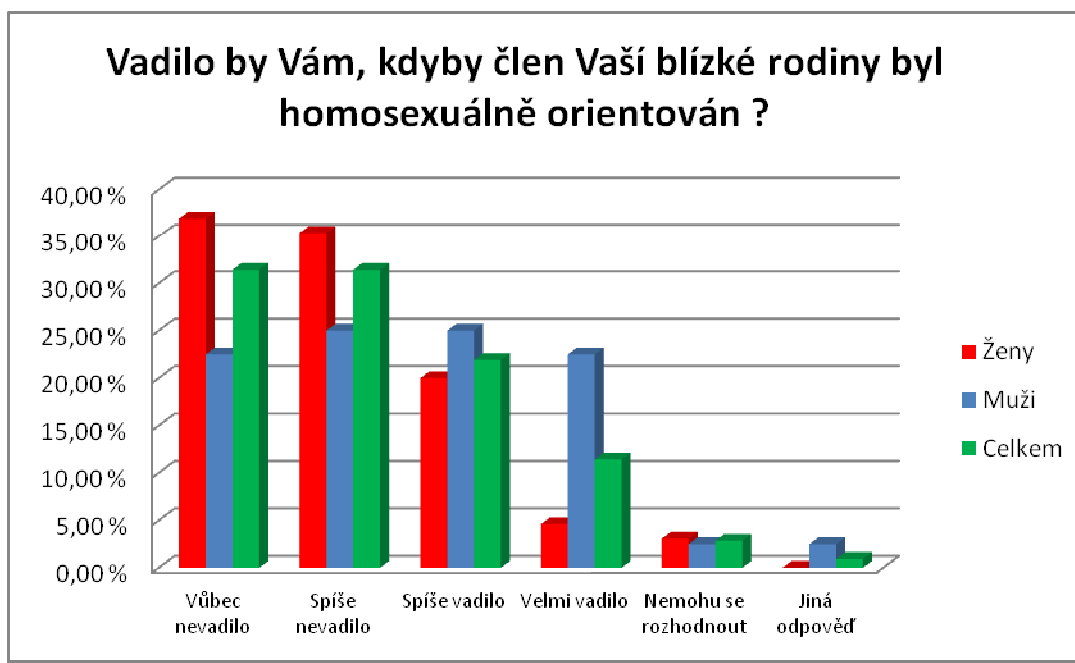

Graf č. 3 je zaměřený, zda lidé vnímají homosexualitu v dnešní době jako problém. Nejčastěji zvolenou odpovědí bylo určitě ne, což uvedlo celkem 44 dotazovaných (41,90 %), z toho 29 žen a 15 mužů. Druhou nejčastěji zvolenou odpovědí bylo spíše ne, tuto možnost uvedlo 42 respondentů, celkem tedy (40,00 %), z toho tuto možnost zvolilo 30 žen a 12 mužů. Spíše ano celkem zvolilo 16 respondentů (15,24 %). Z toho bylo 5 žen a 11 mužů. Celkem 3 respondenti (2,86 %) uvedli možnost určitě ano, z toho byli dva muži a jedna žena. Možnost jiné odpovědi si nevybral žádný z respondentů.

Tabulka 4 – Homosexuální orientace v rodině

Otázka č. 4	Vadilo by Vám, kdyby člen Vaší blízké rodiny byl homosexuálně orientován?					
	Počet			Procentuální vyjádření		
	Ženy	Muži	Celkem	Ženy	Muži	Celkem
Vůbec nevadilo	24	9	33	36,92 %	22,50 %	31,43 %
Spíše nevadilo	23	10	33	35,38 %	25,00 %	31,43 %
Spíše vadilo	13	10	23	20,00 %	25,00 %	21,90 %
Velmi vadilo	3	9	12	4,62 %	22,50 %	11,43 %
Nemohu se rozhodnout	2	1	3	3,08 %	2,50 %	2,86 %
Jiná odpověď	0	1	1	0,00 %	2,50 %	0,95 %
Celkem	65	40	105	100,00 %	100,00 %	100,00 %
Celkem respondentů	105					

Graf 4 – Homosexuální orientace v rodině

Komentář k otázce č. 4

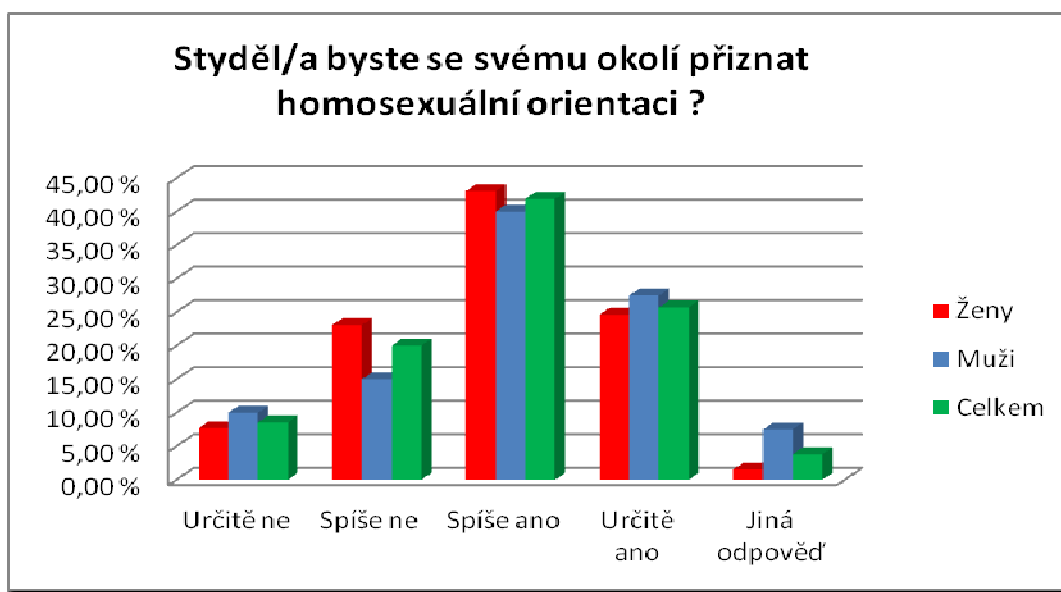
Graf č. 4 popisuje, zda by respondentům vadilo, že člen jejich blízké rodiny homosexuálně orientován. U této otázky byla možná odpověď vůbec nevadilo, tuto možnost zvolilo celkem 33 respondentů (31,43 %), z toho bylo 24 žen a 9 mužů. Druhou stejně tak často zvolenou odpovědí bylo, spíše nevadilo, tuto odpověď si vybralo 33 respondentů (31,43 %). Z toho 23 žen a 10 mužů. Možnost spíše vadilo, zvolilo 23 respondentů (21,90 %). Z toho 13 žen a 10 mužů. Možnost velmi vadilo, zvolilo celkem 12 respondentů (11,43 %), z toho 3 ženy a 9 mužů. Další možností bylo nemohu se rozhodnout, tuto odpověď zvolili

celkem 3 respondenti (2,86 %) z toho 2 ženy a jeden muž. Jeden respondent muž (0,95 %) zvolil možnost jiné odpovědi, kde uvedl že, kdyby to byl muž, tak ano.

Tabulka 5 – Přiznání homosexuální orientace

Otázka č. 5	Styděl/a byste se svému okolí přiznat homosexuální orientaci?					
Odpověď	Počet			Procentuální zastoupení		
	Ženy	Muži	Celkem	Ženy	Muži	Celkem
Určitě ne	5	4	9	7,69 %	10,00 %	8,57 %
Spíše ne	15	6	21	23,08 %	15,00 %	20,00 %
Spíše ano	28	16	44	43,08 %	40,00 %	41,90 %
Určitě ano	16	11	27	24,62 %	27,50 %	25,71 %
Jiná odpověď	1	3	4	1,54 %	7,50 %	3,81 %
Celkem	65	40	105	100,00 %	100,00 %	100,00 %
Celkem respondentů	105					

Graf 5 – Přiznání homosexuální orientace

Komentář k otázce č. 5

Graf č.5 popisuje zda by se lidé styděli přiznat svou homosexuální orientaci. Určitě by se svému okolí nestydělo přiznat homosexuální orientaci respondentů (8,57 %), z toho 5 žen a 4 muži. Možnost spíše ne zvolilo 21 respondentů (20,00 %), z toho 15 žen a 6 mužů. Naproti tomu 44 respondentů zvolilo možnost spíše ano (41,90 %), z toho 28 žen a 16 mužů. Určitě ano zvolilo celkem 27 respondentů (25,71 %), z toho 16 žen a 11 mužů. 4 respondenti zvolili možnost jiné odpovědi (3,81 %), z toho jedna žena a 3 muži, kteří uvedli, že neznají odpověď na tuto otázku.

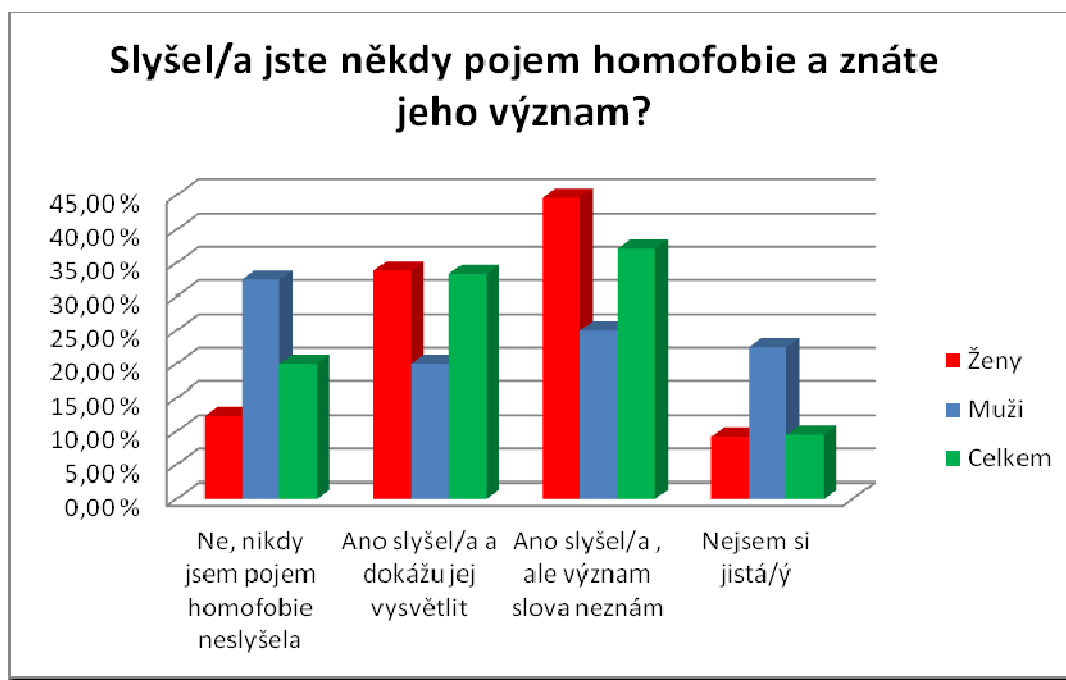
Tabulka 6 – Pojem Homofobie

Otázka č. 6	Slyšel/a jste někdy pojem homofobie a znáte jeho význam?					
	Počet			Procentuální zastoupení		
	Ženy	Muži	Celkem	Ženy	Muži	Celkem
Ne, nikdy jsem pojem homofobie neslyšela	8	13	21	12,31 %	32,50 %	20,00 %
Ano slyšel/a a dokážu jej vysvětlit	22	8	30	33,85 %	20,00 %	28,57 %
Ano slyšel/a , ale význam slova neznám	29	10	39	44,62 %	25,00 %	37,14 %
Nejsem si jistá/ý	6	9	15	9,23 %	22,50 %	14,29 %
Celkem	65	40	105	100,00 %	100,00 %	100,00 %
Celkem respondentů	105					

Graf 6 – Pojem homofobie

Komentář k otázce č. 6

Pojem homofobie nikdy neslyšelo 21 respondentu (20,00 %), z toho 8 žen a 13 mužů.

Oproti tomu 30 respondentů (28,57 %) uvedlo, že pojem homofobie je zná a dokáže jej vysvětlit. Z toho 22 žen a 8 mužů. 39 respondentů (37,14 %), z toho 29 žen a 10 mužů pojem homofobie slyšelo, ale neumí jej vysvětlit. Celkem 15 respondentů (14,29 %), z toho 6 žen a 9 mužů uvedlo možnost, nejsem si jistý.

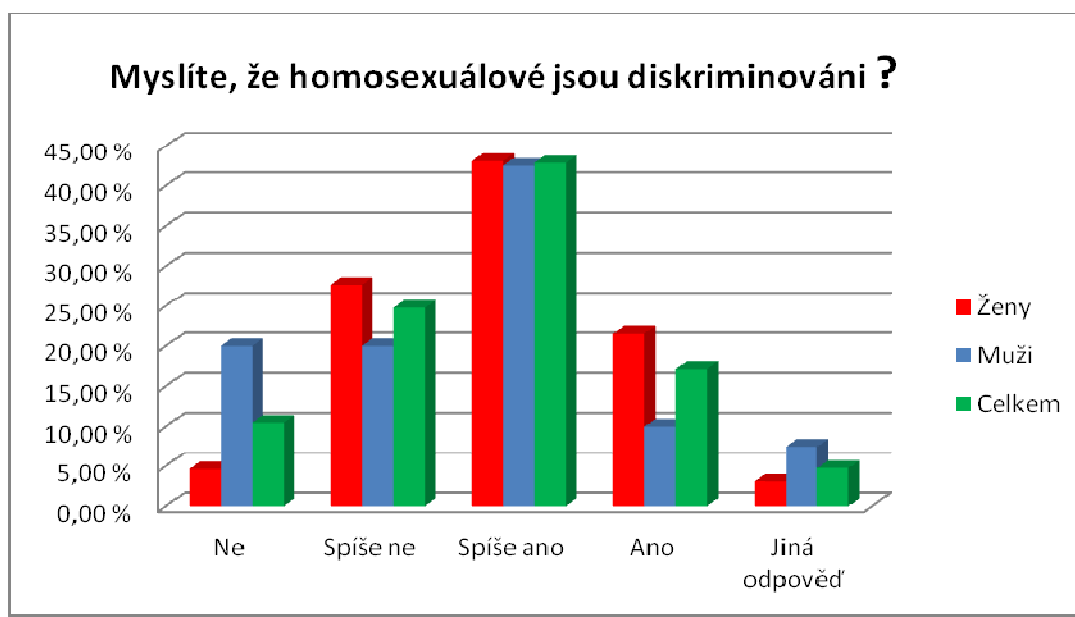
Tabulka 7 – Diskriminace homosexuálů

Otázka č. 7	Myslíte, že homosexuálové jsou diskriminováni?					
	Počet			Procentuální zastoupení		
	Ženy	Muži	Celkem	Ženy	Muži	Celkem
Ne	3	8	11	4,62 %	20,00 %	10,48 %
Spíše ne	18	8	26	27,69 %	20,00 %	24,76 %
Spíše ano	28	17	45	43,08 %	42,50 %	42,86 %
Ano	14	4	18	21,54 %	10,00 %	17,14 %
Jiná odpověď	2	3	5	3,08 %	7,50 %	4,76 %
Celkem	65	40	105	100,00 %	100,00 %	100,00 %
Celkem respondentů	105					

Graf 7 – Diskriminace homosexuálů

Komentář k otázce č. 7

Graf č.7 popisuje, zda si lidé myslí, že jsou homosexuálové diskriminováni. Celkem 11

respondentů (10,48 %) si myslí, že homosexuálové nejsou diskriminováni, z toho jsou tři ženy a 8 mužů. Možnost spíše ne uvedlo 26 respondentů (24,76 %), z toho 18 žen a 8 mužů. Spíše ano, uvedlo 45 respondentů (42,86 %), z toho 28 žen a 17 mužů. 18 respondentů (17,14 %) uvedlo možnost ano, z toho bylo 14 žen a 4 muži. Možnost jiné odpovědi využilo celkem 5 respondentů (4,76 %), z toho dvě ženy uvedly, že záleží na skupině a 3 muži, kteří uvedli, že záleží na skupině, nebo například, že okolí nemusí vědět, že se vůbec jedná o homosexuály.

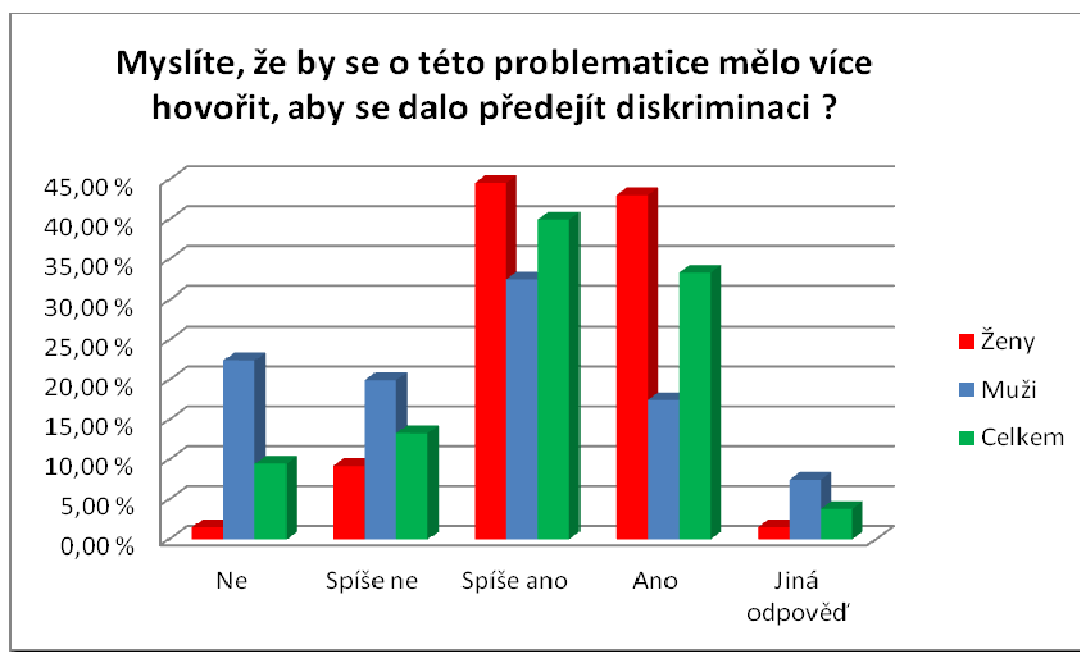
Tabulka 8 – Problematika diskriminace

Otázka č. 8	Myslíte, že by se o této problematice mělo více hovořit, aby se dalo předejít diskriminaci?					
	Počet			Procentuální zastoupení		
	Ženy	Muži	Celkem	Ženy	Muži	Celkem
Ne	1	9	10	1,54 %	22,50 %	9,52 %
Spíše ne	6	8	14	9,23 %	20,00 %	13,33 %
Spíše ano	29	13	42	44,62 %	32,50 %	40,00 %
Ano	28	7	35	43,08 %	17,50 %	33,33 %
Jiná odpověď	1	3	4	1,54 %	7,50 %	3,81 %
Celkem	65	40	105	100,00 %	100,00 %	100,00 %
Celkem respondentů	105					

Graf 8 – Problematika diskriminace

Komentář k otázce č. 8

Graf č. 8 popisuje, zda si lidé myslí, že by se mělo o homosexualitě více hovořit, aby se dalo předejít diskriminaci. Možnost ne, zvolilo celkem 10 respondentů (9,52 %), z toho 1

žena a 9 mužů. Spíše ne uvedlo 14 respondentů (13,33 %), z toho 6 žen a 8 mužů. Nejčastěji zvolenou odpovědí bylo spíše ano, takto odpovědělo 42 respondentů (40,00 %), z toho 29 žen a 13 mužů. Možnost ano, zvolilo 35 respondentů (33,33 %), z toho 28 žen a 7 mužů. Celkem 4 respondenti (3,81 %) si vybrali možnosti jiné odpovědi, z toho jedna žena uvedla, že si myslí, že se o homosexualitě hovoří dostatečně, ale panuje hodně předsudků a 3 muži, kdy jeden uvedl, že si nemyslí, že hovoření může něco změnit, další respondenti si myslí, že je to možné a poslední muž uvedl, že vážně neví.

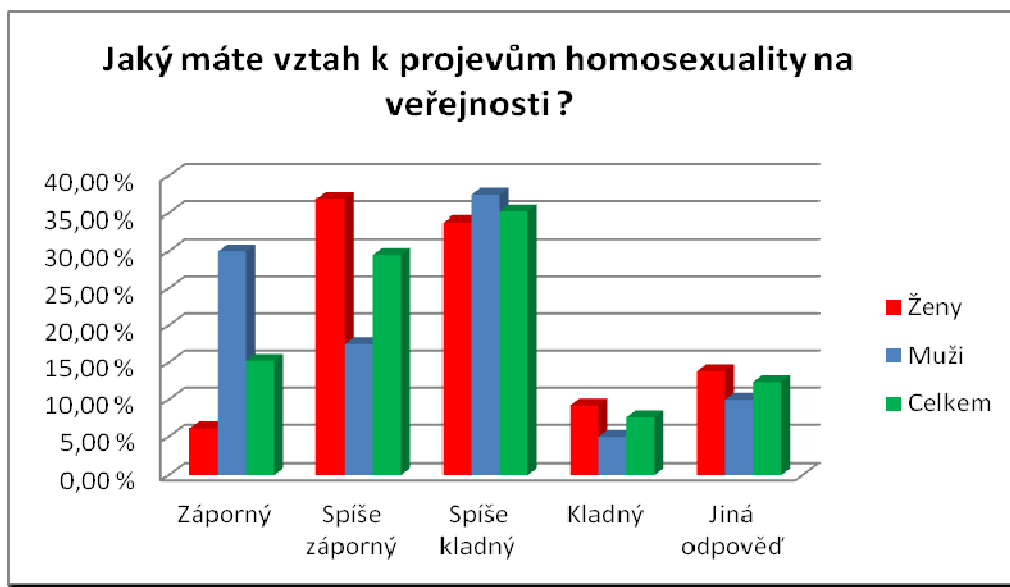
Tabulka 9 – Vztah k projevům homosexuality na veřejnosti

Otázka č. 9	Jaký máte vztah k projevům homosexuality na veřejnosti?					
Odpověď	Počet			Procentuální zastoupení		
	Ženy	Muži	Celkem	Ženy	Muži	Celkem
Záporný	4	12	16	6,15 %	30,00 %	15,24 %
Spíše záporný	24	7	31	36,92 %	17,50 %	29,52 %
Spíše kladný	22	15	37	33,85 %	37,50 %	35,24 %
Kladný	6	2	8	9,23 %	5,00 %	7,62 %
Jiná odpověď	9	4	13	13,85 %	10,00 %	12,38 %
Celkem	65	40	105	100,00 %	100,00 %	100,00 %
Celkem respondentů	105					

Graf 9 – Vztah k projevům homosexuality na veřejnosti

Komentář k otázce č. 9

Graf č.9 popisuje jaký mají lidé vztah k projevům homosexuality na veřejnosti. Nejvíce respondentů 37 (35,24 %) má k projevům homosexuality spíše kladný vztah, z toho si tuto možnost vybralo 22 žen a 15 mužů. Druhou nejpočetněji zvolenou odpovědí bylo spíše

záporný vztah, tuto možnost zvolilo 31 respondentů (29,52 %), z toho 24 žen a 7 mužů. Možnost záporný vztah zvolilo celkem 16 respondentů (15,24 %), z toho 4 ženy a 12 mužů. Kladný vztah uvedlo 8 respondentů (7,62 %), z toho 6 žen a dva muži. Jinou odpověď zvolilo celkem 13 respondentů (12,38 %), z toho nejčastěji uváděli neutrální postoj.

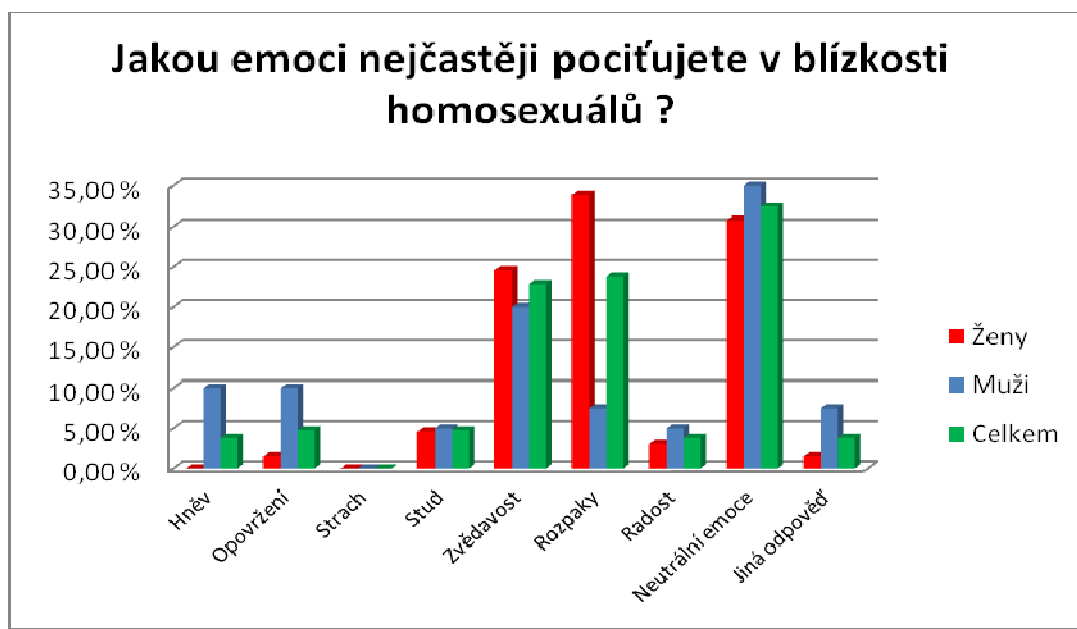
Tabulka 10 – Nejčastější emoce v blízkosti homosexuálů

Otázka č. 10	Jakou emoci nejčastěji pociťujete v blízkosti homosexuálů?					
Odpověď	Počet			Procentuální zastoupení		
	Ženy	Muži	Celkem	Ženy	Muži	Celkem
Hněv	0	4	4	0,00 %	10,00 %	3,81 %
Opovržení	1	4	5	1,54 %	10,00 %	4,76 %
Strach	0	0	0	0,00 %	0,00 %	0,00 %
Stud	3	2	5	4,62 %	5,00 %	4,76 %
Zvědavost	16	8	24	24,62 %	20,00 %	22,86 %
Rozpaky	22	3	25	33,85 %	7,50 %	23,81 %
Radost	2	2	4	3,08 %	5,00 %	3,81 %
Neutrální emoce	20	14	34	30,77 %	35,00 %	32,38 %
Jiná odpověď	1	3	4	1,54 %	7,50 %	3,81 %
Celkem	65	40	105	100,00 %	100,00 %	100,00 %
Celkem respondentů	105					

Graf 10 - Nejčastější emoce v blízkosti homosexuálů

Komentář k otázce č. 10

Graf č. 10 popisuje jakou lidé nejčastěji pociťují emoci v blízkosti homosexuálů. Nejčastěji lidé v blízkosti homosexuálů pociťují neutrální emoce, tuto možnost zvolilo celkem 34

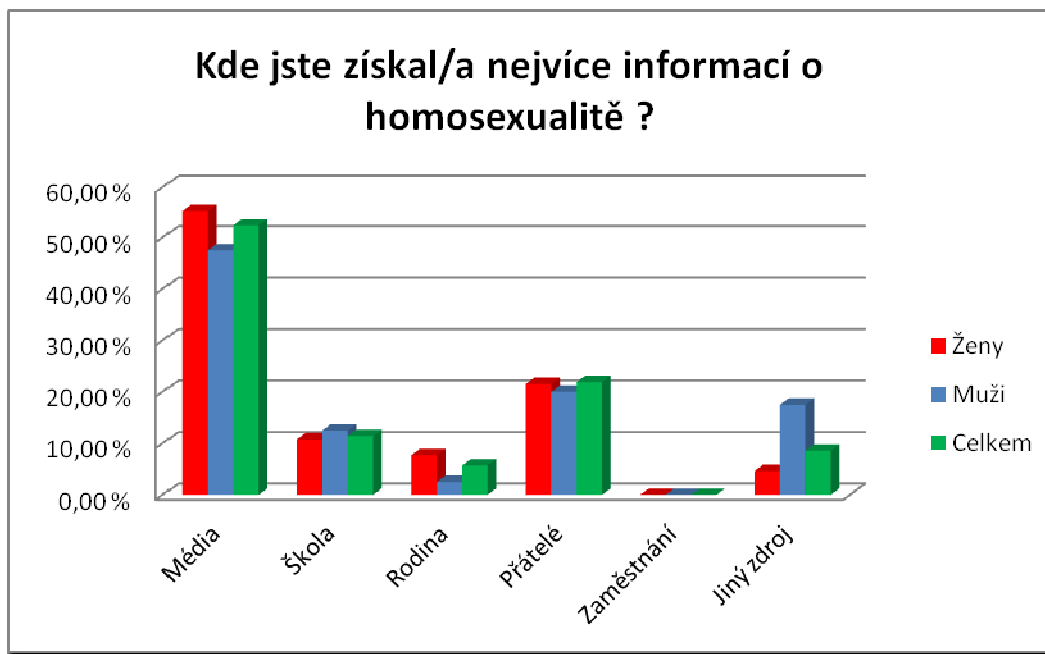
respondentů (32,38 %), z toho 20 žen a 14 mužů. Další nejčastěji pociťovanou emoci jsou rozpaky, v rozpacích se cítí celkem 25 respondentů (23,81 %), z toho 22 žen a pouze tři muži. 24 respondentů (22,86 %) uvedlo jako nejčastější pocit zvědavost, z toho 16 žen a 8 mužů. Poté následovala odpověď stud, tuto možnost si vybralo 5 respondentů (4,76 %),

z toho 3 ženy a dva muži. Stejně tak 5 respondentů (4,76 %) zvolilo možnost opovržení, z toho 1 žena a 4 muži. 4 respondenti (3,81 %) pociťují radost, tuto možnost zvolili dvě ženy a dva muži. Ovšem 4 muži (3,81 %) uvedli, že pociťují hněv, tuto možnost nezvolila žádná z žen. Možnost jiné odpovědi zvolili 4 respondenti (3,81 %), uvedli například lítost a nechutenství.

Tabulka 11 – Informovanost o homosexualitě

Otázka č. 11	Kde jste získal/a nejvíce informací o homosexualitě?					
	Počet			Procentuální zastoupení		
	Ženy	Muži	Celkem	Ženy	Muži	Celkem
Média	36	19	55	55,38 %	47,50 %	52,38 %
Škola	7	5	12	10,77 %	12,50 %	11,43 %
Rodina	5	1	6	7,69 %	2,50 %	5,71 %
Přátelé	14	8	22	21,54 %	20,00 %	20,95 %
Zaměstnání	0	0	0	0,00 %	0,00 %	0,00 %
Jiný zdroj	3	7	10	4,62 %	17,50 %	9,52 %
Celkem	65	40	105	100,00 %	100,00 %	100,00 %
Celkem respondentů	105					

Graf 11 – Informovanost o homosexualitě

Komentář k otázce č. 11

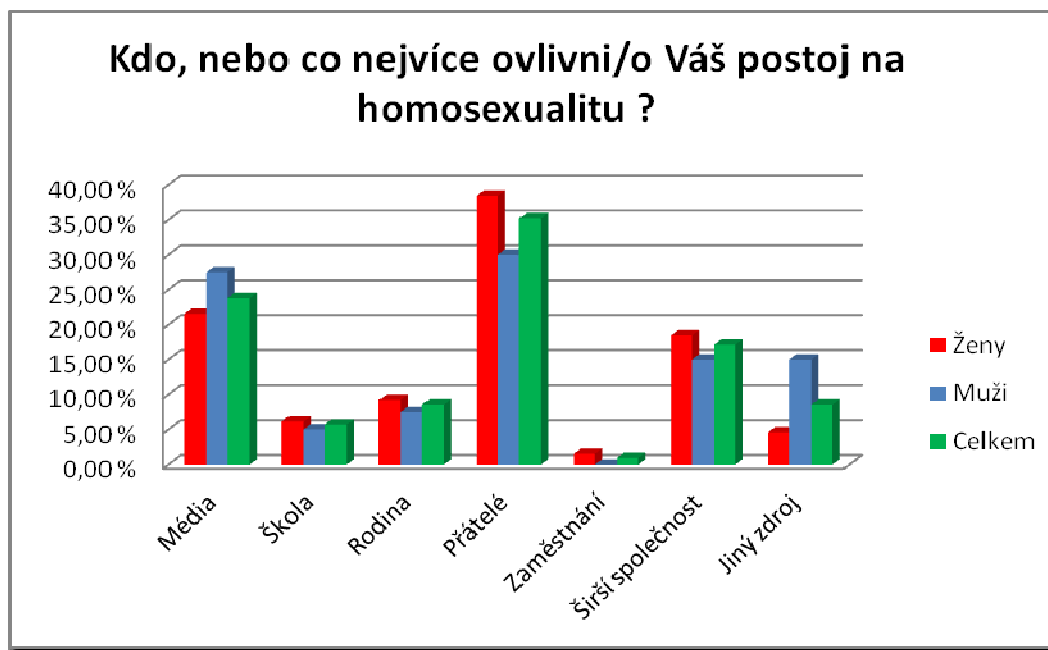
Celkem 55 respondentů (52,38 %), z toho 36 žen a 19 mužů uvedlo, že nejvíce informací o homosexualitě získali z médií. Druhým nejpočetnějším zdrojem jsou přátelé, tuto možnost zvolilo 22 respondentů (20,95 %), z toho 14 žen a 8 mužů. Třetí nejčastější možností byla

škola, pro tuto možnost se rozhodlo 12 respondentů (11,43 %), z toho 7 žen a 5 mužů. 10 respondentů (9,52 %) uvedlo jiný zdroj, z toho 3 ženy a 7 mužů, mezi jinými zdroji ženy uvedly knihy a homosexuály samotné a muži uvedli, že nejspíše od každého trochu. Rodina jako zdroj informací byla zvolena pouze šestkrát (5,71 %), z toho tuto možnost zvolilo 5 žen a 1 muž. Nikdo z respondentů neuvedl jako zdroj informací zaměstnání.

Tabulka 12 – Ovlivnění postoje k homosexualitě

Otázka č. 12	Kdo, nebo co nejvíce ovlivnil/o Váš postoj na homosexualitu?					
	Počet			Procentuální zastoupení		
Odpověď	Ženy	Muži	Celkem	Ženy	Muži	Celkem
Média	14	11	25	21,54 %	27,50 %	23,81 %
Škola	4	2	6	6,15 %	5,00 %	5,71 %
Rodina	6	3	9	9,23 %	7,50 %	8,57 %
Přátelé	25	12	37	38,46 %	30,00 %	35,24 %
Zaměstnání	1	0	1	1,54 %	0,00 %	0,95 %
Širší společnost	12	6	18	18,46 %	15,00 %	17,14 %
Jiný zdroj	3	6	9	4,62 %	15,00 %	8,57 %
Celkem	65	40	105	100,00 %	100,00 %	100,00 %
Celkem respondentů	105					

Graf 12 – Ovlivnění postoje k homosexualitě

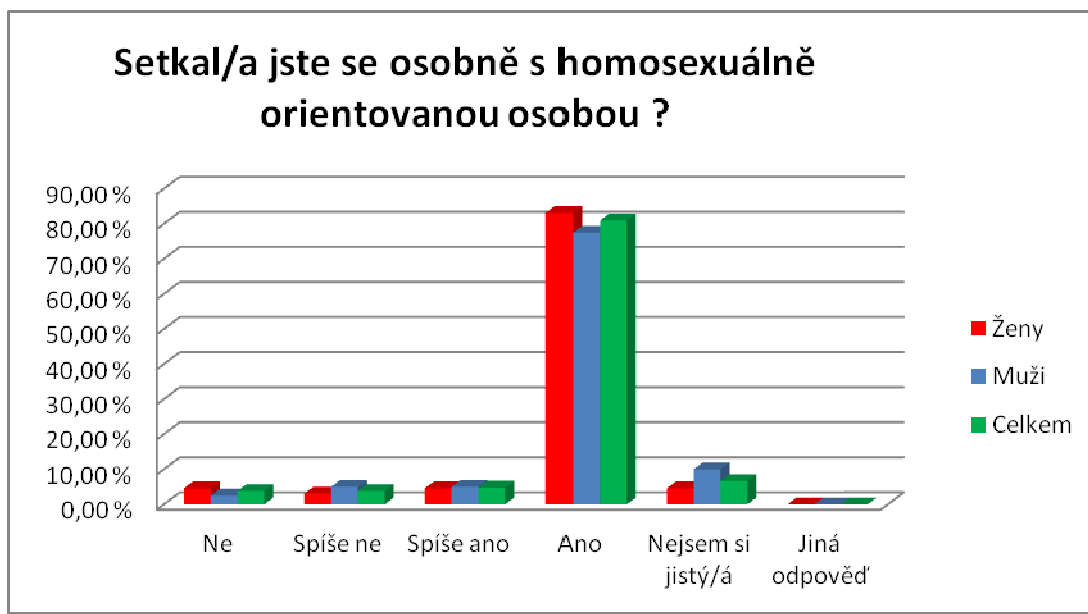
Komentář k otázce č. 12

Respondenti a jejich názor na homosexualitu byl nejvíce ovlivněn přáteli, jak uvedlo 37 respondentů (35,24 %), z toho 25 žen a 12 mužů, Druhou nejčastěji zvolenou možností byla média, tuto možnost uvedlo celkem 25 respondentů (23,81 %), z toho 14 žen a 11 mužů. 18 respondentů (17,14 %) uvedlo, že byli ovlivněni širší společností, z toho bylo 12 žen a 6 mužů. Rodina ovlivnila pouze 9 respondentů (8,57 %), z toho 6 žen a 3 muži. Stejný počet respondentů, tedy 9 (8,57 %) uvedlo jiný zdroj. Mezi jiné zdroje uváděli například, že nikdo je v jejich postoji neovlivnil, dvě ženy uvedly, že byly ovlivněny přímo homosexuály. Nejméně byli respondenti ovlivněni školou, pro tuto možnost se rozhodlo celkem 6 respondentů (5,71 %), z toho 4 ženy a 2 muži.

Tabulka 13 – Setkání s homosexuálně orientovanou osobou

Otázka č. 13	Setkal/a jste se osobně s homosexuálně orientovanou osobou?					
	Počet			Procentuální zastoupení		
Odpověď	Ženy	Muži	Celkem	Ženy	Muži	Celkem
Ne	3	1	4	4,62 %	2,50 %	3,81 %
Spíše ne	2	2	4	3,08 %	5,00 %	3,81 %
Spíše ano	3	2	5	4,62 %	5,00 %	4,76 %
Ano	54	31	85	83,08 %	77,50 %	80,95 %
Nejsem si jistý/á	3	4	7	4,62 %	10,00 %	6,67 %
Jiná odpověď	0	0	0	0,00 %	0,00 %	0,00 %
Celkem	65	40	105	100,00 %	100,00 %	100,00 %
Celkem respondentů	105					

Graf 13 - Setkání s homosexuálně orientovanou osobou

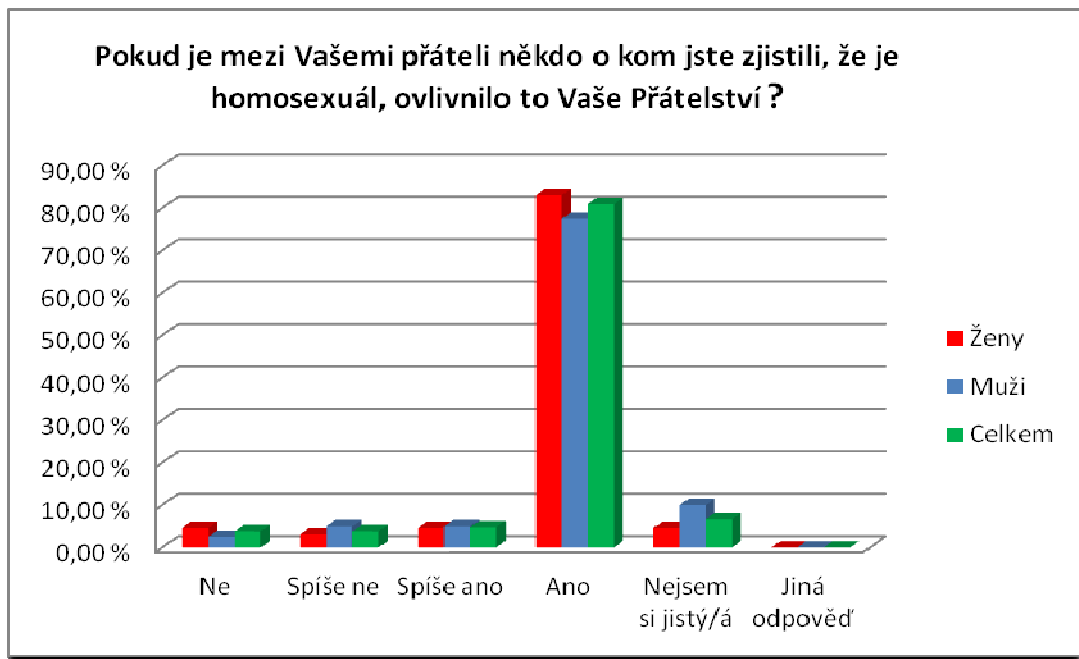
Komentář k otázce č. 13

Většina respondentů, tedy 85 (80,95 %) se setkala osobně s homosexuálně orientovanou osobou, z toho 54 žen a 31 mužů. Celkem 7 respondentů (6,67 %) si nebylo jistých, z toho byli 3 ženy a 4 muži. Pro možnost spíše ano se rozhodlo 5 respondentů (4,76 %), z toho 3 ženy a 2 muži. Spíše ne uvedli celkem 4 respondenti (3,81 %), z toho 2 ženy a 2 muži. Celkem 4 respondenti (3,81 %) se s homosexuálně orientovanou osobou nesečkali, z toho 3 ženy a 1 muž.

Tabulka 14 – Homosexualita a ovlivnění přátelství

Otázka č. 14	Pokud je mezi Vašimi přáteli někdo o kom jste zjistili, že je homosexuál, ovlivnilo to Vaše Přátelství?					
	Počet			Procentuální zastoupení		
Odpověď	Ženy	Muži	Celkem	Ženy	Muži	Celkem
Ne	3	1	4	4,62 %	2,50 %	3,81 %
Spíše ne	2	2	4	3,08 %	5,00 %	3,81 %
Spíše ano	3	2	5	4,62 %	5,00 %	4,76 %
Ano	54	31	85	83,08 %	77,50 %	80,95 %
Nejsem si jistý/á	3	4	7	4,62 %	10,00 %	6,67 %
Jiná odpověď	0	0	0	0,00 %	0,00 %	0,00 %
Celkem	65	40	105	100,00 %	100,00 %	100,00 %
Celkem respondentů	105					

Graf 14 - Homosexualita a ovlivnění přátelství

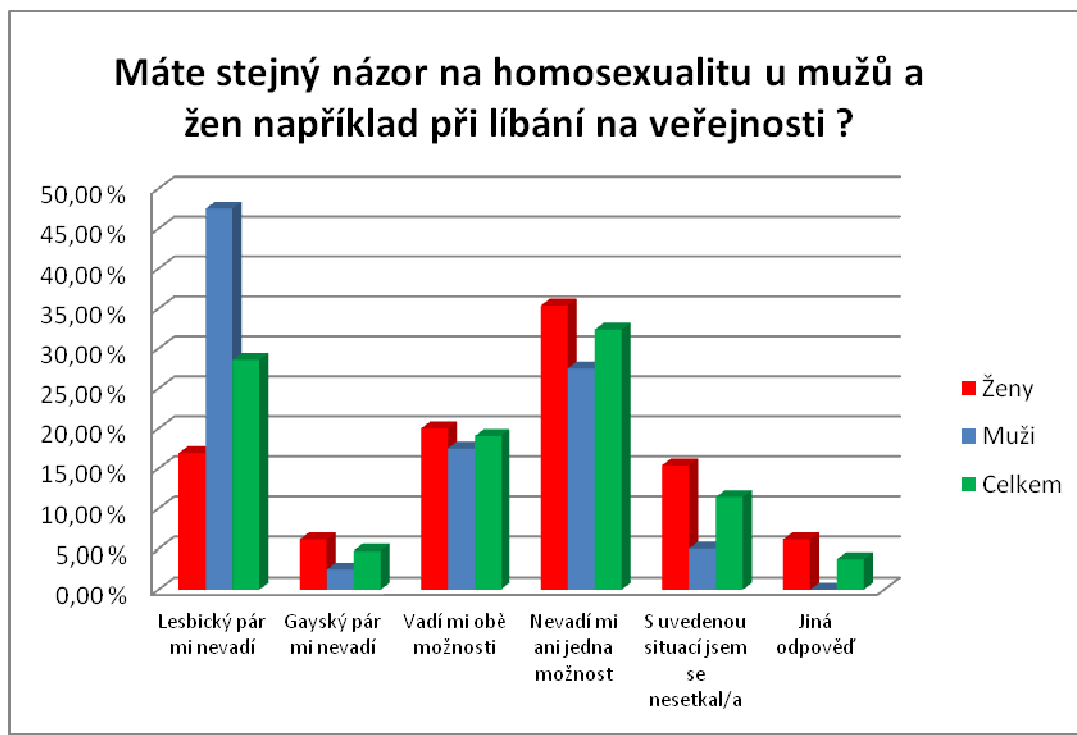
Komentář k otázce č. 14

Většina respondentů, 85 (80,95 %) uvedla, že zjištěná homosexualita u jejich přítele, přátelství ovlivnila, z toho bylo 54 žen a 31 mužů. Druhou nejvíce zvolenou možností bylo nejsem si jistý, tuto možnost zvolilo celkem 7 respondentů (6,67 %), z toho 3 ženy a 4 muži. 5 respondentů (4,76 %) zvolilo možnost spíše ano, z toho 3 ženy a 2 muži. Spíše ne zvolili celkem 4 respondenti (3,81 %), z toho 2 ženy a 2 muži. Pouze 4 respondenti (3,81 %) uvedli, že homosexuální orientace neovlivnila jejich přátelství, z toho byli 3 ženy a 1 muž.

Tabulka 15 - Názor na homosexualitu u mužů a žen

Otázka č. 15	Máte stejný názor na homosexualitu u mužů a žen například při líbání na veřejnosti?					
	Počet			Procentuální zastoupení		
	Ženy	Muži	Celkem	Ženy	Muži	Celkem
Lesbický pár mi nevadí	11	19	30	16,92 %	47,50 %	28,57 %
Gayský pár mi nevadí	4	1	5	6,15 %	2,50 %	4,76 %
Vadí mi obě možnosti	13	7	20	20,00 %	17,50 %	19,05 %
Nevadí mi ani jedna možnost	23	11	34	35,38 %	27,50 %	32,38 %
S uvedenou situací jsem se neseťkal/a	10	2	12	15,38 %	5,00 %	11,43 %
Jiná odpověď	4	0	4	6,15 %	0,00 %	3,81 %
Celkem	65	40	105	100,00 %	100,00 %	100,00 %
Celkem respondentů	105					

Graf 15 - Názor na homosexualitu u mužů a žen

Komentář k otázce č. 15

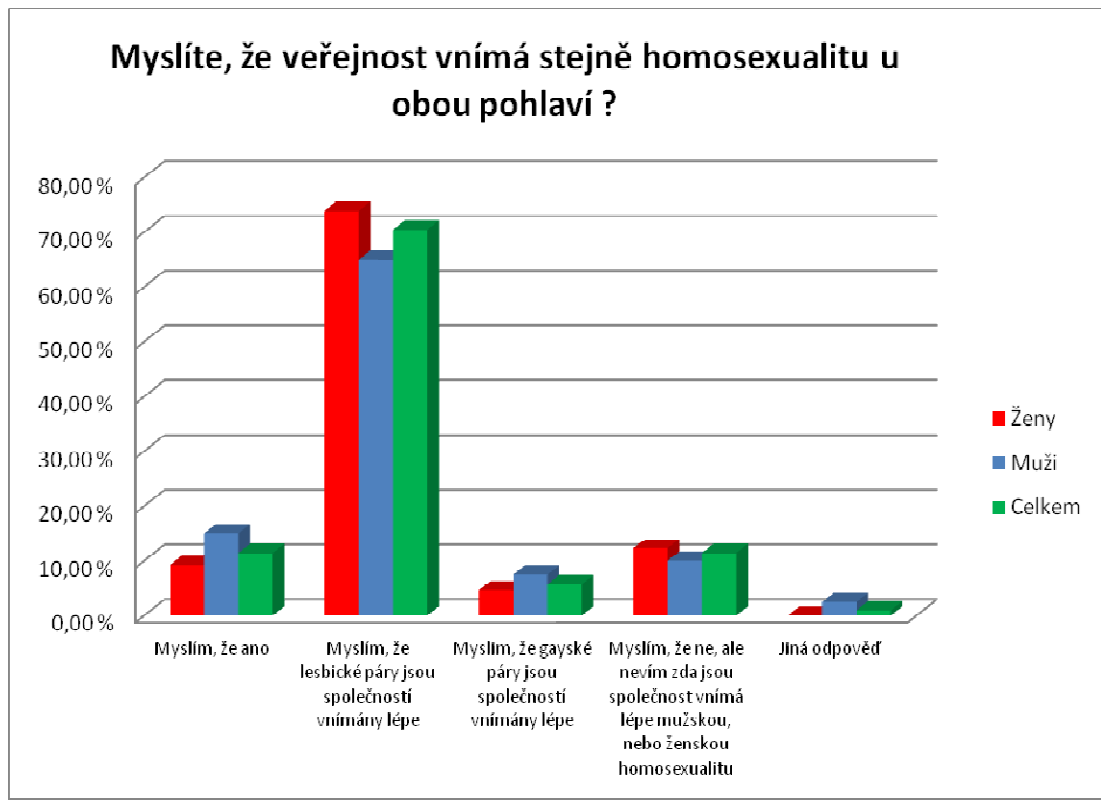
Nejvíce, a to 34 respondentů (32,38 %), mají stejný názor na homosexualitu u mužů i žen, takto uvedlo 23 žen a 11 mužů. Druhou nejčastěji zvolenou odpovědí bylo, lesbický pár mi nevadí, tuto možnost zvolilo celkem 30 respondentů (28,57 %), z toho 11 žen a 19 mužů. 20 respondentů (19,05 %) zvolilo odpověď vadí mi obě možnosti, z toho bylo 13 žen a 7

můžů. 12 respondentů (11,43 %) uvedlo, že se s takovou situací neseťkali, z toho bylo 10 žen a 2 muži. Možnost gayský pár mi nevadí zvolilo 5 respondentů (4,76 %), z toho 4 ženy a 1 muž. Celkem 4 respondenti (3,81 %) uvedli jinou odpověď, z toho všechny byly ženy.

Tabulka 16 – Názor společnosti na homosexualitu u mužů a žen

Otázka č. 16	Myslíte, že veřejnost vnímá stejně homosexualitu u obou pohlaví?					
	Počet			Procentuální zastoupení		
Odpověď	Ženy	Muži	Celkem	Ženy	Muži	Celkem
Myslím, že ano	6	6	12	9,23 %	15,00 %	11,43 %
Myslím, že lesbické páry jsou společností vnímány lépe	48	26	74	73,85 %	65,00 %	70,48 %
Myslím, že gayské páry jsou společností vnímány lépe	3	3	6	4,62 %	7,50 %	5,71 %
Myslím, že ne, ale nevím, zda společnost vnímá lépe mužskou, nebo ženskou homosexualitu	8	4	12	12,31 %	10,00 %	11,43 %
Jiná odpověď	0	1	1	0,00 %	2,50 %	0,95 %
Celkem	65	40	105	100,00 %	100,00 %	100,00 %
Celkem respondentů	105					

Graf 16 – Názor společnosti na homosexualitu u mužů a žen

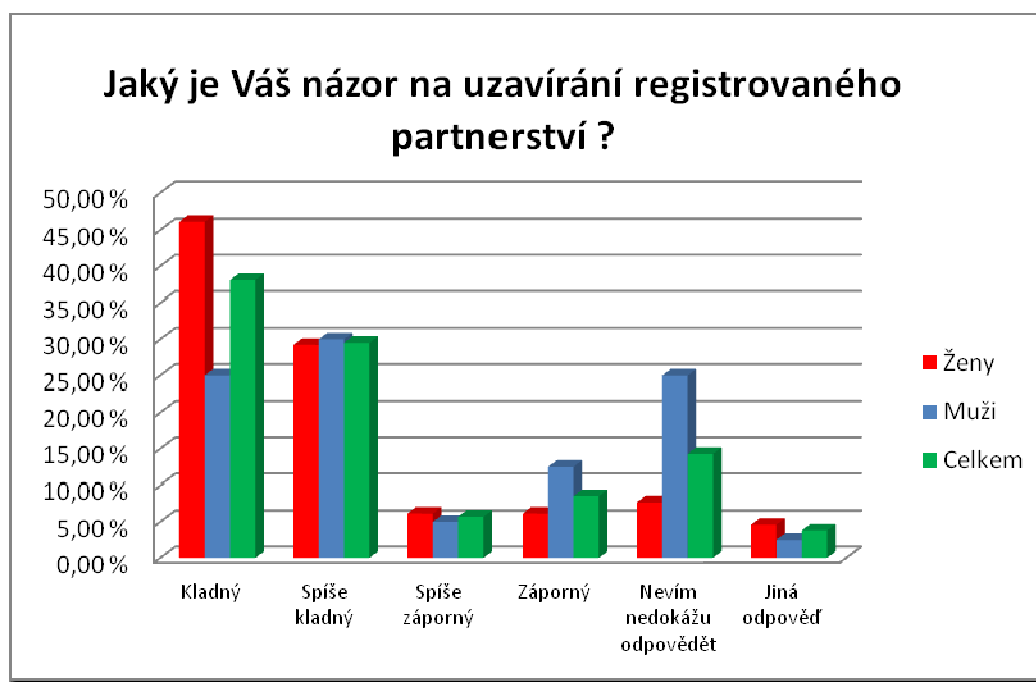
Komentář k otázce č. 16

Většina respondentů, celkem tedy 74 (70,48 %) si myslí, že společnost vnímá lesbické páry lépe. Z toho bylo 48 žen a 26 mužů. 12 respondentů (11,43 %) si myslí, že společnost vnímá homosexualitu u obou pohlaví stejně, z toho 6 žen a 6 mužů. Pro možnost myslím, že ano, ale nevím zda společnost vnímá lépe mužskou, nebo ženskou homosexualitu se rozhodlo 12 respondentů (11,43 %), z toho 8 žen a 4 muži. Nejméně početnou skupinou 6 respondentů (5,71 %) byli 3 ženy a 3 muži, kteří jsou toho názoru, že společnost vnímá gayské páry lépe. 1 respondent (2,50 %) uvedl jinou odpověď a to: nevím.

Tabulka 17 – Názor na registrované partnerství

Otázka č. 17	Jaký je Váš názor na uzavírání registrovaného partnerství?					
Odpověď	Počet			Procentuální zastoupení		
	Ženy	Muži	Celkem	Ženy	Muži	Celkem
Kladný	30	10	40	46,15 %	25,00 %	38,10 %
Spíše kladný	19	12	31	29,23 %	30,00 %	29,52 %
Spíše záporný	4	2	6	6,15 %	5,00 %	5,71 %
Záporný	4	5	9	6,15 %	12,50 %	8,57 %
Nevím nedokážu odpovědět	5	10	15	7,69 %	25,00 %	14,29 %
Jiná odpověď	3	1	4	4,62 %	2,50 %	3,81 %
Celkem	65	40	105	100,00 %	100,00 %	100,00 %
Celkem respondentů	105					

Graf 17 – Názor na registrované partnerství

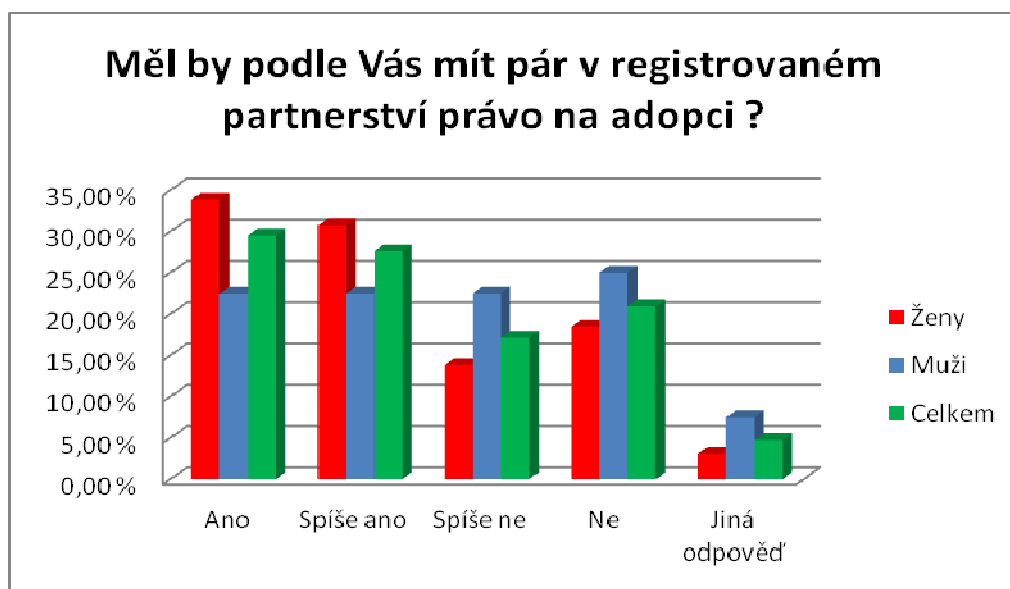
Komentář k otázce č. 17

Z celkového počtu dotazovaných má 40 respondentů (38,10 %) kladný názor na registrované partnerství, z toho 30 žen a 10 mužů. Spíše kladný vztah uvedlo celkem 31 respondentů (29,52 %), z toho 19 žen a 12 mužů. 15 respondentů (14,29 %) uvedlo možnost nevím, nedokážu odpovědět, z toho bylo 5 žen a 10 mužů. 9 respondentů (8,57 %) uvedli záporný vztah, z toho byli 4 ženy a 5 muži. Celkem 6 respondentů (5,71 %) zvolilo možnost spíše záporný vztah, z toho byli 4 ženy a 2 muži. Možnost jiné odpovědi zvolili celkem 4 respondenti (3,81 %), z toho 3 ženy a 1 muž. Jejich názor byl převážně neutrální.

Tabulka 18 – Registrované partnerství a adopce

Otázka č. 18	Měl by podle Vás mít pár v registrovaném partnerství právo na adopci?					
	Počet			Procentuální zastoupení		
Odpověď	Ženy	Muži	Celkem	Ženy	Muži	Celkem
Ano	22	9	31	33,85 %	22,50 %	29,52 %
Spíše ano	20	9	29	30,77 %	22,50 %	27,62 %
Spíše ne	9	9	18	13,85 %	22,50 %	17,14 %
Ne	12	10	22	18,46 %	25,00 %	20,95 %
Jiná odpověď	2	3	5	3,08 %	7,50 %	4,76 %
Celkem	65	40	105	100,00 %	100,00 %	100,00 %
Celkem respondentů	105					

Graf 18 – Registrované partnerství a adopce

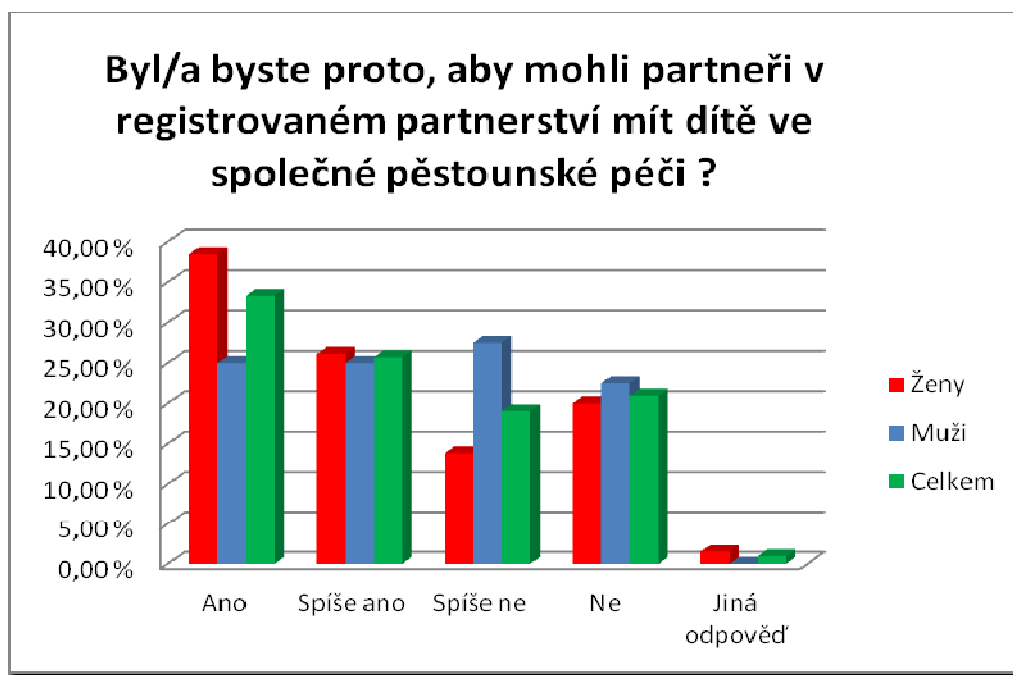
Komentář k otázce č. 18

Možnost ano zvolilo celkem 31 respondentů (29,52 %), z toho bylo 22 žen a 9 mužů. Spíše ano zvolilo celkem 29 respondentů (27,62 %), z toho bylo 20 žen a 9 mužů. Celkem 22 respondentů (20,95 %) zvolilo možnost ne, z toho bylo 12 žen a 10 mužů. Spíše ne zvolilo 18 respondentů (17,14 %), z toho 9 žen a 9 mužů. Možnosti jiné odpovědi využilo celkem 5 respondentů (4,76 %), z toho 2 ženy, které uvedly: Vzhledem k tomu, že je spusta dětí bez rodin a mnohé homosexuální páry by se o ně dokázaly lépe postarat než mnohé běžné rodiny, nebo rodič samoživitel, ano - ale naše společnost na to ještě není připravená a druhá žena uvedla: nemám na to vyhraněný názor a 3 muži, kteří uvedli například, že za splnění určitých sociálních podmínek a kvalitního zázemí ano.

Tabulka 19 – Registrované partnerství a pěstounská péče

Otázka č. 19	Byl/a byste proto, aby mohli partneři v registrovaném partnerství mít dítě ve společné pěstounské péči?					
	Počet			Procentuální zastoupení		
Odpověď	Ženy	Muži	Celkem	Ženy	Muži	Celkem
Ano	25	10	35	38,46 %	25,00 %	33,33 %
Spíše ano	17	10	27	26,15 %	25,00 %	25,71 %
Spíše ne	9	11	20	13,85 %	27,50 %	19,05 %
Ne	13	9	22	20,00 %	22,50 %	20,95 %
Jiná odpověď	1	0	1	1,54 %	0,00 %	0,95 %
Celkem	65	40	105	100,00 %	100,00 %	100,00 %
Celkem respondentů	105					

Graf 19 – Registrované partnerství a pěstounská péče

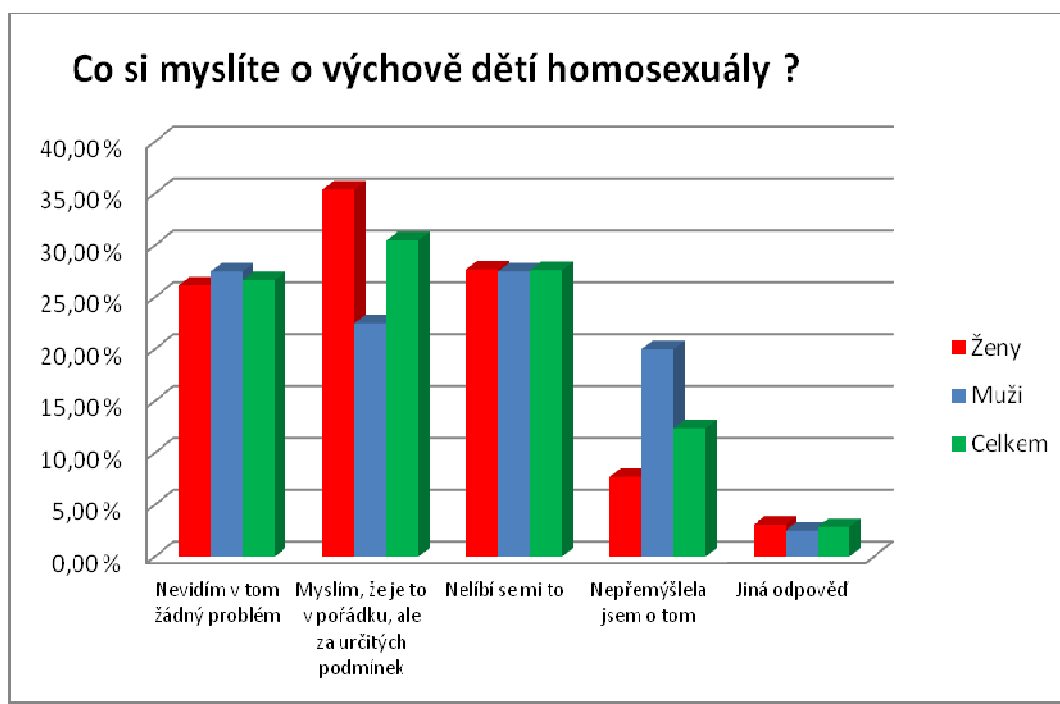
Komentář k otázce č. 19

Celkem 35 respondentů (33,33 %) je pro to, aby partneři v registrovaném partnerství mohli mít dítě ve společné pěstounské péči, z toho bylo 25 žen a 10 mužů. Možnost spíše ano zvolilo celkem 27 respondentů (25,71 %), z toho bylo 17 žen a 10 mužů. Možnost ne zvolilo 22 respondentů (20,95 %), z toho bylo 13 žen a 9 mužů. Opověď spíše ne zvolilo celkem 20 respondentů (20,95 %), z toho 13 žen a 9 mužů. Jedna žena (0,95 %) zvolila možnost jiné odpovědi a uvedla, že neví.

Tabulka 20 – Výchova dětí homosexuály

Otázka č. 20	Co si myslíte o výchově dětí homosexuály?					
	Počet			Procentuální zastoupení		
	Ženy	Muži	Celkem	Ženy	Muži	Celkem
Nevidím v tom žádný problém	17	11	28	26,15 %	27,50 %	26,67 %
Myslím, že je to v pořádku, ale za určitých podmínek	23	9	32	35,38 %	22,50 %	30,48 %
Nelíbí se mi to	18	11	29	27,69 %	27,50 %	27,62 %
Nepřemýšlela jsem o tom	5	8	13	7,69 %	20,00 %	12,38 %
Jiná odpověď	2	1	3	3,08 %	2,50 %	2,86 %
Celkem	65	40	105	100,00 %	100,00 %	100,00 %
Celkem respondentů	105					

Graf 20 – Výchova dětí homosexuály

Komentář k otázce č. 20

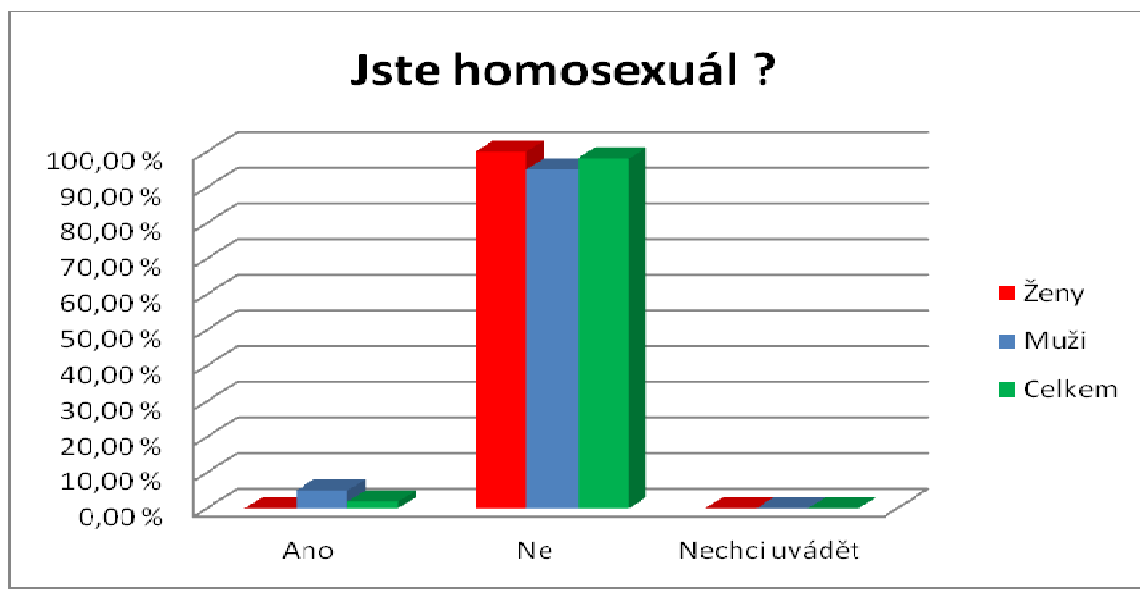
Nejčastěji uvedenou odpovědí bylo, myslím, že je to v pořádku, ale za určitých podmínek. Tuto možnost zvolilo celkem 32 respondentů (30,48 %), z toho bylo 23 žen a 9 mužů. Celkem 29 respondentů (27,62 %) uvedlo nesouhlas, zvolili odpověď nelíbí se mi to, z toho bylo 18 žen a 11 mužů. Třetí nejčastější odpovědí bylo, nevidím v tom žádný problém, tuto možnost zvolilo 28 respondentů (26,67 %), z toho 17 žen a 11 mužů. 13

respondentů (12,38 %) o této věci nepřemýšleli, z toho bylo 5 žen a 8 mužů. Celkem 3 respondenti (2,86 %) zvolili možnost jiné odpovědi. Z toho dvě ženy, které uvedly: myslím, že v mnoha případech je to problematické, myslím, že často dokážou dítěti poskytnout lepší péči, jak jeho skuteční rodiče (např v případě adopce). Více si této možnosti váží. Druhá žena uvedla : rozhodně to není v pořádku a jeden muž, který uvedl : podle mě je to nepřirozené a není to dobré pro děti.

Tabulka 21 – Sexuální orientace

Otázka č. 21	Jste homosexuál?					
	Počet			Procentuální zastoupení		
	Ženy	Muži	Celkem	Ženy	Muži	Celkem
Ano	0	2	2	0,00 %	5,00 %	1,90 %
Ne	65	38	103	100,00 %	95,00 %	98,10 %
Nechci uvádět	0	0	0	0,00 %	0,00 %	0,00 %
Celkem	65	40	105	100,00 %	100,00 %	100,00 %
Celkem respondentů	105					

Graf 21 - Sexuální orientace

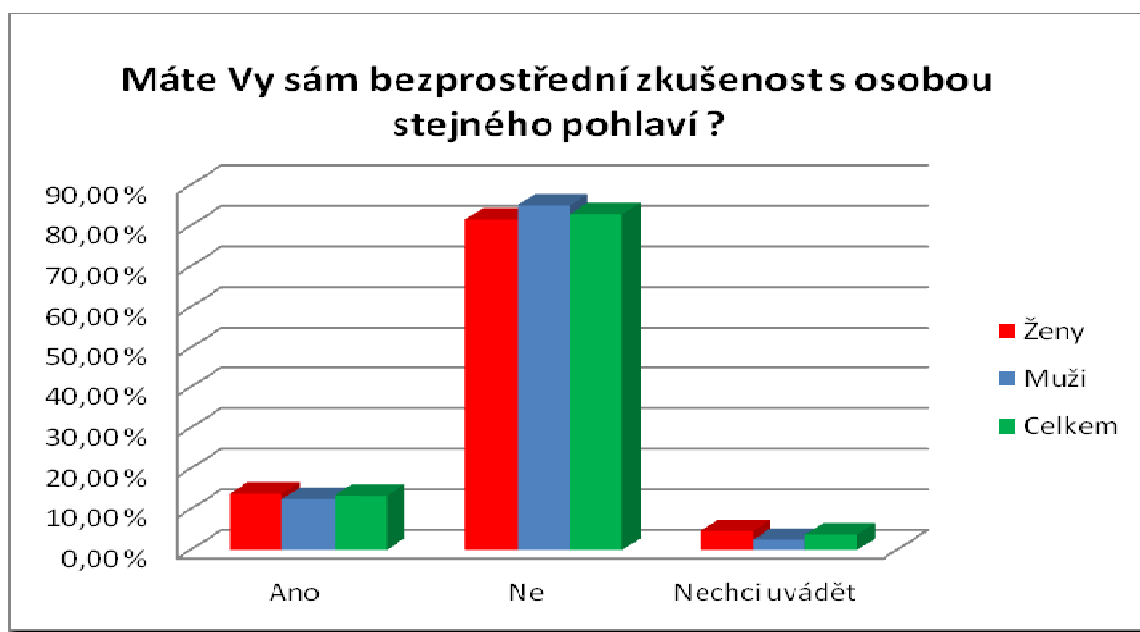
Komentář k otázce č. 20

Na otázku jste homosexuál odpovědělo ne celkem 103 respondentů (98.10 %), z toho bylo 65 žen a 38 mužů. Z celkového počtu 105 respondentů, byli dva muži homosexuálně orientovaných. Nikdo z respondentů nevyužil možnosti nechci uvádět.

Tabulka 22 – Sexuální zkušenost s osobou stejného pohlaví

Otázka č. 22	Máte Vy sám bezprostřední zkušenost s osobou stejného pohlaví					
Odpověď	Počet			Procentuální zastoupení		
	Ženy	Muži	Celkem	Ženy	Muži	Celkem
Ano	9	5	14	13,85 %	12,50 %	13,33 %
Ne	53	34	87	81,54 %	85,00 %	82,86 %
Nechci uvádět	3	1	4	4,62 %	2,50 %	3,81 %
Celkem	65	40	105	100,00 %	100,00 %	100,00 %
Celkem respondentů	105					

Graf 22 -- Sexuální zkušenost s osobou stejného pohlaví

Komentář k otázce č. 21

Většina respondentů, tedy 87 (82,86 %) uvedlo, že nikdy neměli bezprostřední zkušenost s osobou stejného pohlaví, z toho bylo 53 žen a 34 mužů, 14 respondentů (13,33 %) uvedlo, že Ano. Možnost nechci uvádět zvolili 4 respondenti (3,81 %) z toho 3 ženy a 1 muž.

Respondenti měli možnost uvést jakékoliv své názory a připomínky k homosexualitě.

Respondent č. 1:

„Nemyslím, že naše společnost je schopna odprostit se od předsudků a nevnímat jinou sexuální orientaci jako problém.“

Respondent č. 2:

„Osobně moc nesouhlasím s akcemi typu gay parády, z toho důvodu, že jsou gayové a lesbičky ukazováni až moc přehnaně ve svých rolích. Myslím tím, že to dávají až moc na odív, což u méně tolerantních lidí může vzbuzovat odpor. Přijde mi proto, že si těmito akcemi spíše škodí.“

Respondent č. 3:

„Homosexualita mi mezi oběma pohlavími nevadí, pokud jsou lidé takto šťastní, přeji jim to a nedívám se na ně s opovržením.“

Respondent č. 4:

„Mám vůči tomuto tématu liberální postoj, v adopci, či pěstounské péči nemám jednotný názor, ale určitě jsem proti, aby si homosexuálové vlastní děti nějakým způsobem tvořili.“

Respondent č. 5:

„V otázce homosexuality mám docela jednoznačný názor, mužskou jednoznačně odmítám, ženská mi nevadí, ale když se s takovými lidmi setkám, nejsem k nim nijak nesnášenlivý, jenom je mi to třeba nesympatické.“

Respondent č. 6:

„Myslím si, že nežijeme v době druhé světové války a podobných dob a nežijeme v kultuře a vládě totalitních režimů kde se tyto lidé zavírají do vězení a zabíjejí se. Můj nesouhlas s homosexuálními muži je čistě můj vnitřní pocit.“

DISKUSE

Pro svou bakalářskou práci jsem si zvolila téma homosexualita z pohledu lidí v období rané dospělosti. Je velice zajímavé zkoumat postoje lidí k určité menšině. Nyní se pokusím shrnout, zda jsem dosáhla svých cílů a popsat jejich výsledek.

Hlavním cílem mé práce bylo zjistit, jak se lidé dívají na homosexuálně orientované jedince a v této souvislosti porovnat postoje mužů a žen. Dále jsem chtěla zjistit, co nejvíce ovlivňuje postoje na homosexualitu a jestli společnost vnímá stejně homosexualitu mužů a žen. V neposlední řadě jsem také chtěla zjistit, jaké mají lidé postoje k registrovanému partnerství a výchově dětí homosexuály. Odpovědi jsem od respondentů získávala prostřednictvím kvantitativní metody, dotazníku. Tuto metodu jsem zvolila, protože si myslím, že je pro mladé lidi nejpřitažlivější. Dotazníkově šetření bylo provedeno na internetu a na Pedagogické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci.¹

Z výsledků mé praktické části vyplývá, že pohled většiny respondentů na homosexuály je spíše neutrální, ačkoliv muži byli častěji negativnější než ženy a to téměř ve všech případech. Například k homosexualitě v rodině by měli muži oproti ženám spíše negativní postoje. Mnohem více mužů uvedlo, že vnímá homosexualitu jako problém dnešní doby. V celkovém výsledku však lidé homosexualitu tolerují nebo ji nevnímají a vzbuzuje v nich zvědavost. Zjistila jsem, že lidé jsou ve svém názoru na homosexualitu nejvíce ovlivněni přáteli a velký podíl mají také média. Zde byly odpovědi mužů a žen téměř na stejné úrovni. Někteří respondenti uvedli, že je ovlivnili přímo homosexuálové. Nejvíce informací o homosexualitě, dle mého výzkumu, lidé získali z médií. Ke stejné odpovědi na otázku kde lidé získávají nejvíce informací o homosexualitě ve své práci Homosexualita z pohledu heterosexuálů došla Alena Jiráňová. Popisuje také, že tato skutečnost je smutná, jelikož tyto informace jsou nepodložené. Podle mého názoru by se homosexualitě mělo více věnovat i například na středních, či základních školách také proto, že většina respondentů uvedla, že si myslí, že jsou homosexuálové diskriminováni a že pokud by se o homosexualitě více hovořilo, bylo by třeba možné této diskriminaci předejít. Spousta respondentů, také uvedla, že pojem homofobie slyšeli, ale neumí jej vysvětlit. Několik respondentů uvedlo, že pojem homofobie umí vysvětlit, avšak uvedená

¹ Dotazník viz. Příloha 1 a žádost o povolení výzkumného šetření viz. Příloha 2

vysvětlení nebyla vždy správná. Myslím, že pokud se o homosexualitě bude více hovořit, znamená to pro naši společnost prospěšnou věc. Lidé by si měli uvědomit, že homosexualita je zcela přirozená. Výsledek třetího cíle byl pro mě velmi zajímavým. Zaměřila jsem se na to, zda lidé vnímají stejně gaye a lesbičky. Lidé nejčastěji uvedli, že homosexualitu vnímají u obou pohlaví stejně. Avšak většina respondentů si myslí, že společnost vnímá lépe lesbické páry. Z výzkumu také vyplynulo, že lidé mají kladný vztah k registrovanému partnerství. Z dotazovaných respondentů většina uvedla, že nemají problém ani s adopcí, ani s výchovou dětí homosexuály, což vycházelo z posledního cíle. Tuto odpověď jsem očekávala, vzhledem k tomu kolik dětí je například v dětských domovech. Právě tato skutečnost podle mého názoru respondenty nejvíce ovlivňovala. Z tohoto důvodu si myslím, že je velmi smutné, že dvojice homosexuálů společně nemohou dítě adoptovat. Doufám, že tomu bude jednou jinak.

ZÁVĚR

Bakalářská práce se zajímala o to, jaký mají pohled na homosexualitu lidé v období rané dospělosti.

Bakalářská práce byla rozdělena na část teoretickou a praktickou. Teoretická část byla zaměřena na sexualitu samotnou, kde byly popsány základní sexuální aspekty, základní determinanty lidského sexuálního chování, byla popsána homosexualita jako taková, homosexualita muže a ženy, homosexuální identifikace, v neposlední řadě historie homosexuality a základní informace o registrovaném partnerství.

Praktická část byla vytvořena na základě provedení kvantitativního šetření, kdy jsem definovala cíle, které byly pomocí metody dotazníku realizovány. Hlavním cílem bylo zjistit pohled mladých lidí na homosexualitu a v této souvislosti srovnat názory mužů a žen. Tento cíl může být považován za splněný.

Přínosem této práce je zjištění, že respondenti, kteří se účastnili dotazníkového šetření, mají k homosexualitě spíše kladný postoj. Mezi muži a ženami se vyskytovaly malé odlišnosti v názorech, například u otázek, které se zaměřovaly na rozdílnost vnímání gayů a lesbiček. Muži byli více skeptičtí, pokud se jednalo o výchovu dětí homosexuály

Tato práce může být využita a přínosná například pro samotné homosexuály, aby zjistili, jak je mladá společnost vnímá. Dalším přínosem této práce mohou být informace o homosexualitě, které byly popsány. Bakalářská práce může být také použita ve vzdělávacích institucích, jako výukový materiál jak pro studenty, tak pro pedagogy. Rovněž může posloužit k zamyšlení pro kohokoliv, že všichni lidé jsou stejní, bez ohledu na sexuální orientaci.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

1. AARDWEG, G. J. M. *Terapie homosexuality: rádce pro postižené a poradce* 1.vydání. Praha: Hnutí Pro život ČR, 2003, 110 s. ISBN 80-239-1403-0.
2. BÁRTLOVÁ, Sylva, SADÍLEK Petr. *Výzkum a ošetrovatelství*. Vyd. 1. Brno: Národní centrum ošetrovatelství a nelékařských zdravotnických oborů, 2005, 175 s. Sestra. ISBN 80-701-3416-X.
3. BRZEK, Antonín. *Sexuologie pro právníky*. Praha: Karolinum, 1997, 70 s. ISBN 80-7184-383-0.
4. CORVINO, John. *What's wrong with homosexuality?*. New York, NY: Oxford University Press, 2013, 170 p. ISBN 978-019-9856-312
5. ČIŽINSKÝ, Pavel, HUBÁLEK, Michal, KŘÍSTEK, Adam, POTOČKOVÁ, Dana, *Diskriminace – manuál pro pracovníky s diskriminací*, Praha, Poradna pro občanství, Občanská lidská práva, s 98, [dokument ve formátu PDF] dostupný z:<http://www.poradnaprava.cz/folder05/diskriminace.pdf>
6. FANEL, Jiří. *Gay historie*. Praha: Dauphin, 2000, 532 s. ISBN 80-7272-010-4.
7. JANOŠOVÁ, Pavlína, 2000. *Homosexualita v názorech současné společnosti*. Praha: Karolinum, 218 s. ISBN 80-7184-954-5.
8. JIRÁŇOVÁ, Alena. *Homosexuálové očima heterosexuálů na počátku 21. století: bakalářská práce*. Brno: Masarykova univerzita, Fakulta pedagogická, Katedra sociální pedagogiky, 2010. 115 s. Vedoucí bakalářské práce: Mgr. Ema Štěpařová, Ph.D.
9. KUTNOHORSKÁ, Jana. *Výzkum v ošetrovatelství*. 1. vyd. Praha: Grada, 2009, 175 s. Sestra. ISBN 978-802-4727-134.
10. LEIFER, Gloria. *Úvod do porodnického a pediatrického ošetrovatelství*. 1. vyd. Praha: Grada, 2004, xxxiii, 951 s., čb. obr. Sestra. ISBN 80-247-0668-7.
11. NEDBÁLKOVÁ, K.; TÝM GATE. *Láska je láska: když choděj kluci s rukama a holky s holkama*. Brno: skupina GaTe a sdružení STUD Brno, 2007, s. 44. ISBN 978-80-239-9050-8.
12. NOVOTNÝ, Petr, Jitka IVIČIČOVÁ, Ivana SYRŮČKOVÁ a Pavlína VONDRÁČKOVÁ. *Nový občanský zákoník*. Praha: Grada, 2014, 200 s. ISBN 978-80-247-5167-2.
13. PONDĚLÍČKOVÁ-MAŠLOVÁ, Jaroslava a Antonín BRZEK. *Třetí pohlaví?* Praha: Scientia medica, 1992, 124 s. ISBN 80-85526-03-4.

14. PROCHÁZKA, I., *Coming out: průvodce obdobím nejistoty, kdy kluci a holky hledají sami sebe*. Brno: Stud, 2002, ISBN 80-238-8850-1
15. SMETÁČKOVÁ, Irena. *Homofobie v žákovských kolektivech: homofobní obtěžování a šikana na základních a středních školách - jak se projevuje a jak se proti ní bránit: doplňkový výukový materiál pro ZŠ a SŠ včetně didaktické aplikace tématu*. Praha: Úřad vlády České republiky, 2009. ISBN 978-807-4400-162.
16. SPENCER, Colin, *Dejiny homosexuality*. Přeložila J. MELCEROVÁ. Praha: Slovart, 1999, 296 s. ISBN 80-7145-302-1.
17. ŠTĚPÁNKOVÁ Martina, ČIŽINSKÝ Pavel. *Registrované partnerství pro začínající*. Brno: STUD, 2006. ISBN 80-239-7821-7.
18. WEISS, Petr et al., *Sexuologie*. Praha: Grada, 2010, 744 s. ISBN 978-80-247-2492-8.
19. ZVĚŘINA, Jaroslav, *Sexuologie: (nejen) pro lékaře*. Brno: Cerm, 2003, 288 s. ISBN 80-7204-264-5.

SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK

RP Registrované partnerství

SEZNAM TABULEK

Tabulka 1- Pohlaví.....	32
Tabulka 2 – Pocity v přítomnosti homosexuálů	33
Tabulka 3 – Vnímání homosexuality.....	34
Tabulka 4 – Homosexuální orientace v rodině	34
Tabulka 5 – Přiznání homosexuální orientace	36
Tabulka 6 – Pojem Homofobie	37
Tabulka 7 – Diskriminace homosexuálů	38
Tabulka 8 – Problematika diskriminace	38
Tabulka 9 – Vztah k projevům homosexuality na veřejnosti	40
Tabulka 10 – Nejčastější emoce v blízkosti homosexuálů	41
Tabulka 11 – Informovanost o homosexualitě	42
Tabulka 12 – Ovlivnění postoje k homosexualitě	43
Tabulka 13 – Setkání s homosexuálně orientovanou osobou	44
Tabulka 14 – Homosexualita a ovlivnění přátelství	45
Tabulka 15 - Názor na homosexualitu u mužů a žen.....	47
Tabulka 16 – Názor společnosti na homosexualitu u mužů a žen	48
Tabulka 17 – Názor na registrované partnerství.....	50
Tabulka 18 – Registrované partnerství a adopce	51
Tabulka 19 – Registrované partnerství a pěstounská péče	52
Tabulka 20 – Výchova dětí homosexuály.....	53
Tabulka 21 – Sexuální orientace.....	54
Tabulka 22 – Sexuální zkušenost s osobou stejného pohlaví	55

SEZNAM GRAFŮ

Graf 1- Pohlaví.....	32
Graf 2 - Pocity v přítomnosti homosexuálů.....	33
Graf 3 – Vnímání homosexuality.....	34
Graf 4 – Homosexuální orientace v rodině.....	35
Graf 5 – Přiznání homosexuální orientace.....	36
Graf 6 – Pojem homofobie.....	37
Graf 7 – Diskriminace homosexuálů	38
Graf 8 – Problematika diskriminace	39
Graf 9 – Vztah k projevům homosexuality na veřejnosti	40
Graf 10 - Nejčastější emoce v blízkosti homosexuálů.....	41
Graf 11 – Informovanost o homosexualitě	42
Graf 12 – Ovlivnění postoje k homosexualitě	44
Graf 13 - Setkání s homosexuálně orientovanou osobou	45
Graf 14 - Homosexualita a ovlivnění přátelství.....	46
Graf 15 - Názor na homosexualitu u mužů a žen	47
Graf 16 – Názor společnosti na homosexualitu u mužů a žen.....	49
Graf 17 – Názor na registrované partnerství.....	50
Graf 18 – Registrované partnerství a adopce.....	51
Graf 19 – Registrované partnerství a pěstounská péče	52
Graf 20 – Výchova dětí homosexuály	53
Graf 21 - Sexuální orientace	54
Graf 22 - – Sexuální zkušenost s osobou stejného pohlaví.....	55

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha 1 - dotazník.....	66
Příloha 2 – žádost o umožnění výzkumného šetření.....	72

PŘÍLOHA P I DOTAZNÍK

Dotazník na téma: Homosexualita z pohledu lidí v období rané dospělosti

Vážené respondenti,

obracím se na Vás s prosbou o vyplnění krátkého dotazníku, který poslouží jako podklad pro bakalářskou práci na téma *Homosexualita z pohledu lidí v období rané dospělosti*. Prosím o pravdivé odpovědi na otázky. Účast ve výzkumu je zcela anonymní a dobrovolná.

Předem děkuji za spolupráci.

Studentka porodní asistence na Ústavu zdravotnických věd na Univerzitě Tomáše Bati ve Zlíně.

1. Pohlaví

- a) Muž
- b) Žena

2. Jak se cítíte v přítomnosti homosexuálně orientovaných lidí?

- a) Dobře
- b) Spíše dobře
- c) Neutrálně
- d) Spíše nepříjemně
- e) Nepříjemně
- f)

3. Vnímáte homosexualitu jako problém dnešní doby?

- a) Určitě ne
- b) Spíše ne
- c) Spíše ano
- d) Určitě ano
- e)

4. Vadilo by Vám, kdyby člen Vaší blízké rodiny byl homosexuálně orientován?

- a) Vůbec nevadilo
- b) Spíše nevadilo
- c) Spíše vadilo
- d) Velmi vadilo

e) Nemohu se rozhodnout

5. Styděl/a byste se svému okolí přiznat homosexuální orientaci?

a) Určitě ne

b) Spíše ne

c) Spíše ano

d) Určitě ano

e)

6. Slyšel/a jste někdy pojem homofobie a znáte jeho význam?

a) Ne, nikdy jsem pojem homofobie neslyšel/a

b) Ano slyšel/a a dokážu jej vysvětlit

.....

c) Ano slyšel/a , ale význam slova neznám

d)

7. Myslíte, že homosexuálové jsou diskriminováni?

a) Ne

b) Spíše ne

c) Spíše ano

d) Ano

e)

8. Myslíte, že by se o této problematice mělo více hovořit, aby se dalo předejít diskriminaci?

a) Ne

b) Spíše ne

c) Spíše ano

d) Ano

e)

9. Jaký máte vztah k projevům homosexuality na veřejnosti?

- a) Záporná
- b) Spíše záporný
- c) Spíše kladný
- d) kladný
- e)

10. Jaké emoce nejčastěji pociťujete v blízkosti homosexuálů?

- a) Hněv
- b) Opovržení
- c) Strach
- d) Stud
- e) Zvědavost
- f) Rozpaky
- g) Radost
- h) Neutrální emoce
- i) Jiné.....

11. Kde jste získal/a nejvíce informací o homosexualitě?

- a) Média
- b) Škola
- c) Rodina
- d) Přátele
- e) Zaměstnání
- f) Jiný zdroj.....

12. Kdo, nebo co nejvíce ovlivnil/o Váš postoj na homosexualitu?

- a) Média
- b) Škola
- c) Rodina
- d) Přátele
- e) Zaměstnání
- f) Širší společnost
- g) Jiné.....

13. Setkal jste se osobně s homosexuálně orientovanou osobou?

- a) Ne
- b) Spíše ne
- c) Spíše ano
- d) Ano
- e) Nejsem si jistý/á
- f)

14. Pokud je mezi Vašimi přáteli někdo o kom jste zjistil, že je homosexuál, ovlivnilo to Vaše přátelství?

- a) Ne, neovlivnilo
- b) Spíše neovlivnilo
- c) Spíše ovlivnilo
- d) Ano, ovlivnilo
- e) Mezi mými přáteli nikdo takový není
- f)

15. Máte stejný názor na homosexualitu u mužů a žen, například při líbání na veřejnosti?

- a) Lesbický pár mi nevadí
- b) Gayský pár mi nevadí
- c) Vadí mi obě možnosti
- d) Nevadí mi ani jedna možnost
- e) S uvedenou situací jsem se neseťkal/a
- f)

16. Myslíte, že veřejnost vnímá stejně homosexualitu u obou pohlaví?

- a) Myslím, že ano
- b) Myslím, že lesbické páry jsou společností vnímány lépe
- c) Myslím, že gayské páry jsou společností vnímány lépe.
- d) Myslím, že ne, ale nevím, zda společnost vnímá lépe mužskou, nebo ženskou homosexualitu
- e)

17. Jaký je Váš názor na uzavírání registrovaného partnerství?

- a) Kladný
- b) Spíše kladný
- c) Spíše záporný
- d) Záporný
- e) Nevím, nedokážu odpovědět
- f)

18. Měl by podle Vás mít pár v registrovaném partnerství právo na adopci?

- a) Ano
- b) Spíše ano
- c) Spíše ne
- d) Ne
- e)

19. Byl/a byste proto, aby mohli partneři v registrovaném partnerství mít dítě ve společné pěstounské péči?

- a) Ano
- b) Spíše ano
- c) Spíše ne
- d) Ne
- e)

20. Co si myslíte o výchově dětí homosexuály?

- a) Nevidím v tom žádný problém
- b) Myslím, že je to v pořádku, ale za určitých podmínek
- c) Nelíbí se mi to
- d) Nepřemýšlela jsem o tom
- e)

21. Jste homosexuál?

- a) Ano
- b) Ne
- c) Nechci uvádět

22. Máte vy sám bezprostřední sexuální zkušenost s osobou stejného pohlaví?

- a) Ano mám
- b) Ne nemám
- c) Nechci uvádět

Mimo uvedené otázky ocením jakýkoliv Váš názor na homosexualitu, pokud Vás ještě něco napadne k tomuto tématu, prosím, uveďte mi to.

Děkuji.

PŘÍLOHA P II ŽÁDOST O UMOŽNĚNÍ VÝZKUMNÉHO ŠETŘENÍ

 Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně

Fakulta humanitních studií
Ústav zdravotnických věd

Mostní 5139
760 01 Zlín

ŽÁDOST O UMOŽNĚNÍ VÝZKUMNÉHO ŠETŘENÍ

Vážený pane proděkaně,

obracíme se na Vás s žádostí o umožnění výzkumného šetření na Vašem pracovišti Pedagogické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci, které bude podkladem pro zpracování empirické části bakalářské práce studentky 3. ročníku studijního programu Porodní asistence, oboru Porodní asistentka.

Děkujeme za vyřízení naší žádosti a těšíme se na další spolupráci

Téma bakalářské práce	Homosexualita z pohledu lidí v období rané dospělosti
Metoda výzkumného šetření	Dotazníkové šetření
Skupina respondentů	Lidé v období rané dospělosti
Pracoviště	Pedagogická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci
Autor bakalářské práce	Sára Bartošová
Vedoucí bakalářské práce	Doc. Mgr. Martina Cichá, Ph.D.

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta humanitních studií
Ústav zdravotnických věd

Ve Zlíně dne 25-02-2015

Mgr. Zlatica Dorková, Ph.D.
ředitelka Ústavu zdravotnických věd

Vyjádření instituce:

- Žádost povolena
 Žádost zamítnuta

Razítko a podpis zástupce zařízení
UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI
PEDAGOGICKÁ FAKULTA
studijní oddělení
771 40 OLOMOUC, Žižkovo nám. 5